

Dag 1 : **Zondag 7 mei 2006**
Vertrekplaats : **Velserbroek, Nederland**
Tijdstip vertrek : **Zes uur**

Reisverslag: Vandaag loopt de wekker om vijf uur af, maar dan zijn wij al wat wakker. We gaan eerst ontbijten, brood met thee. Dan douchen en opruimen van de ontbijtspullen. De laatste zaken inpakken in de tassen en om vijf voor zes zetten we de koffers naar buiten en sluiten we af. Het is fris maar mooi weer. De burens willen ons uitzwaaien.

Klokslag 6 uur komt de taxi aanrijden, het inladen van de koffers gaat snel, we zwaaien naar de burens en rijden richting Schiphol. Via de A9 is nu weinig verkeer. De chauffeur is altijd blij met zo'n rustige eerste rit, vertelde hij. We worden keurig afgezet bij terminal 3 en de chauffeur haalt zelfs een kofferkar voor ons. Eenmaal in de hal kunnen we Air Canada niet vinden. Ellie doet navraag en nu blijkt dat wij bij BMI, een star-alliantie met o.a. Air Canada, moeten zijn en wel in Terminal 1. Eenmaal hier wandelend aangekomen blijkt de incheckbalie nog niet open te zijn. Er staan nog slechts enkele mensen te wachten. Na een half uurtje komen de baliemedewerkers, inmiddels is de rij al aardig gegroeid met voornamelijk Japanners. Onze twee koffers wegen 43,5 kg! En dit is exclusief de handkoffers e.d. Eenmaal ingecheckt gaan we door de douane en gaan we koffie drinken, het is inmiddels al kwart voor acht. Jan gaat even Canadese Dollars kopen, want deze waren op het postkantoor niet meer verkrijgbaar. We lopen nog een rondje maar kopen niets meer. We gaan lopen naar Gate D22. Het is een flink eind lopen, maar zitten zullen we nog genoeg kunnen doen. Bij de gate moeten we wachten want hier gaan onze spullen en wij zelf door de security. Maar de vlucht gaat keurig op tijd. Jan heeft naar de kinderen een SMS gezonden dat het vluchtnummer BD 102 is. Ons vliegtuig richting Londen Heathrow stijgt op van de Kaagbaan. In het vliegtuig kunnen we koffie kopen hetgeen we ook doen. In Londen stappen we uit en moeten een wederom een flink eind lopen en komen dan in de vertrekhal. Hier staan lange rijen mensen te wachten voor de security. Na ca. 10 minuten doorschuiven zijn we aan de beurt, weer laptop uitpakken en alle losse spullen in een bakje door het scanapparaat. We moeten naar terminal 3. Blijkt dat we moeten wachten op een bus. Ging redelijk snel, je ziet onderweg wel veel opgelapte gebouwen hetgeen erg rommelig staat. We komen in een hal maar weten niet naar welke gate wij moeten. Ellie wil dit navragen bij Air Canada. Jan loopt wat verder door en ziet dat hier wel borden hangen en gaat Ellie ophalen. We zitten in een grote centrale hal met vele winkels. Nadat we een bolletje hebben gegeten, loopt Jan even een rondje. Nu komt het gate-nummer op het bord, we moeten naar gate 28 hetgeen 10 minuten lopen is. We gaan nog even naar het toilet en gaan dan naar de betreffende balie. De rijen worden afgeroepen om in te stappen. We zitten op 30A en C. Vijf over twaalf (13.05 voor ons) vertrekken we. Duurt wel even voor we opstijgen want er zijn vele vliegtuigen voor ons. 12.45 zijn we echt in de lucht. Eerst krijgen we een oortelefoon voor de muziek en het filmgeluid. Vrij snel daarna komt de warme maaltijd. Ellie neemt de lam en Jan de kip, uiteraard met drinken erbij. Later krijgen we een bekertje met ijs. Afgesloten wordt met koffie / thee. We kijken naar de film. Maar ook slapen we wat. Boekjes kijken, even naar de wc en dat soort zaken vullen de tijd. Op onze tijd, 18.30 uur komen we aan op St. John. We blijken er allemaal uit te moeten stappen. Eerst door de immigratiedienst (lange wachttijden), dan je koffers ophalen, door de douane en dan weer de koffers inleveren! Wederom door een security-check. Nu gaat bij de Jan de pieper en wordt hij extra gecontroleerd. Bijna een uur verder is dit allemaal voorbij en zitten we bij een gate om te kunnen vertrekken voor het laatste stukje vliegen. 15 uur 35 plaatselijke tijd (20.05 voor ons) zit iedereen weer op de zelfde plaats in het vliegtuig! En stijgen we snel op, op weg naar Halifax. Nu krijgen we knabbeltjes en nog wat te drinken. Kwart voor vijf (kwart voor tien) zijn we in Halifax geland. Nu de koffers ophalen (weer wachten) en als deze er zijn, lopen we naar de info balie. Hier bellen zij even voor de bus van het hotel, 5 minuten later is het busje er. Jan heeft inmiddels een SMS voor de kinderen opgesteld dat wij zijn aangekomen en heeft deze verzonden. Half zes (half elf) zijn we in het hotel. We hebben een ruime kamer met zicht op het buiten zwembad (te koud). Het weer is goed, zonneshijn met ca. 18 gr. We maken een wandelingetje langs de weg naar een soort racebaan. Er ligt vrij veel rommel in de kanten van de weg. Weer op de kamer gaat Ellie koffie zetten en worden de (berg)schoenen uitgedaan en zoekt Ellie de sloffen en de

gewone schoenen op. Kwart voor zeven (voor ons 23.45!) gaan we naar het restaurant om nog wat te eten. We vragen een lichte maaltijd, het wordt kip met veel sla en kaas etc. en we nemen koffie toe. Omdat de zon nog schijnt gaan we nog een stukje lopen naar een brug over de snelweg. Als we naar de bomen kijken, zien we vele kale bomen. Maar beter kijken zien we dat het loofbomen zijn en de blaadjes nog niet aan de bomen zijn! Kennelijk is het hier lang koud geweest. Weer terug op de kamer voelen we ons beter, minder vermoeid. Ellie gaat de koffers uitpakken en herverdelen, Jan werkt op de laptop de dag uit. Half tien zet Ellie thee en kwart over tien gaan we naar bed.

Dag 2 : **Maandag 8 mei 2006**
Vertrekplaats : **Airport Hotel Halifax**
Tijdstip vertrek : **9:00 uur**
Km stand bij vertrek van Camper : **23839 km**

Aankomstplaats : **Five Islands, Nova Scotia**
Tijdstip aankomst : **circa 18:00 uur**
Naam camping : **Diamond Shores Campground, 538 Hwy 2**
Km stand aankomst : **24092 (253 km, 253 km totaal)**

Reisverslag: We hebben goed geslapen, wel af en toe wakker geweest, maar steeds weer ingeslapen. Dik na zessen zijn we wel wakker. Jan zet theewater op en wat later schenkt Ellie de thee in. Op ons gemak opstaan, (scheren) douchen en aankleden. Naar weerbericht op de TV gekeken. Wordt zonnig met maximaal 18 gr. Ellie belt om kwart voor acht naar Fraserway om een ophaaltijd af te spreken, maar er is een geluidsbandje dat je terug gebeld kan worden. We gaan eerst ontbijten in het restaurant en bestellen een continentale ontbijt, dwz croissant, koffie, jus en alle soorten jam. Daarnaast nog een gebakken ei met toast. Het is meer dan genoeg. Nu belt Ellie weer naar Fraserway en heeft meteen contact, we kunnen meteen worden opgehaald maar spreken af om negen uur. We pakken nu snel in en gaan afrekenen bij de hotelbalie. Met de koffers en tassen wachten wij nu voor de deur van het hotel, het is nog fris maar de zon schijnt. Precies negen uur komt de bus van Fraserway ons op halen. Een rit van een klein kwartier brengt ons naar de Fraserway locatie in Bedford. Hier worden wij netjes opgevangen en geholpen. Eerst de papierwinkel en dan naar de Camper. Het is toch een flink bakbeest. Een grote four wheel drive Ford met een V8 dieselmotor. Het totaal is 3,5 meter hoog en 7 meter lang. We maken een rondje rond de combinatie om de (geringe) schade aan de auto en camperdeel op te nemen, deze worden aangetekend. Dan volgt een rondleiding en uitleg van het Camperdeel. De indeling is iets anders dan we op de plaatjes hebben gezien maar is beter te noemen omdat het keuken- en zitdeel nu tegenover elkaar liggen. Het ziet er allemaal erg netjes uit. We krijgen een instructieboek mee met ook een Nederlandse vertaling. Nadat we de koffers en tassen hebben ingeladen (deels achter de autostoelen) kunnen we vertrekken. Even wennen aan het starten van de motor en het draaien van de auto. Maar ook aan de stuurversnelling (is wel een automaat). Op aanwijzingen van de mevrouw van Fraserway rijden we nu eerst naar een grote supermarkt. Het is lastig om nu ook nog te bedenken wat we moeten inkopen. We nemen nu eerst brood en de middagmaal, koffie, thee e.d. Alles in de camper geladen. We besluiten om richting Bay of Fundy te rijden. Ellie let op bij het achteruit rijden en gaan weer de weg op. Merken dat we de andere kant op hadden gemoeten. Even snel draaien is er niet bij, dus bij een soort parkeerplaats inrijden en achteruit steken en dan vooruit de weg op gaan toen iemand ons voorrang gaf. Nu zijn we op de gewenste weg. Hier is nog veel verkeer maar hoe verder van Halifax hoe stiller het wordt. Omstreeks half een hebben we trek en ook wel dorst. Even snel parkeren gaat niet dus wachten op een geschikte stop locatie. Die komt vrij spoedig, een groot fijn grindveld met zicht op een meertje. Trap uit en Ellie kan koffie gaan zetten. Jan zet de stoeltjes klaar, nu blijkt er een stoeltje stuk te zijn en daar kan geen gebruik van worden gemaakt. Wat nu te doen? Ellie belt alsnog met Fraserway en krijgt na uitleg, toestemming om een andere te kopen voor 10 tot 12 dollar. Ellie heeft ook brood klaar gemaakt. Alles wordt in het zonnetje (maar uit de wind) genuttigd. We rijden nu op een weg genoemd naar een Indiaan, Glooscap trail. We komen veel langs erg kleine dorpjes en alleen staande huizen. Er zijn nauwelijks mensen te zien. De wegen zijn slecht en zitten vol met kuilen en gaten, dus

80 km aan houden waar dit is toegestaan lukt vaak niet eens. Een mooie route met vaak mooie uitzichten over de Bay of Fundy. Bij Walton stoppen we bij een oud vuurtorentje (130 jaar oud) die bezichtigd kan worden. Vanaf deze plek en ook vanuit het torentje kan je weer prachtig kijken over de Bay. Het vuurtorentje en de omgeving (terrein en toiletten) worden keurig onderhouden door vrijwilligers dus doen we kleine bijdrage in de pot. Aan alles zie je dat het zeewater zeer grote hoogte verschillen kent. Op enkele dagen is het hoogte verschil tussen eb en vloed wel 16 meter, het hoogste van de wereld.

Het aantal kampeerterreinen is echter nul te noemen. Bij Five Islands moeten er een paar zijn. Bij het eerste bord met een campground vermelding gaan we de weg af. Na een flink stuk rijden blijkt deze camping gesloten te zijn, terug dus naar de doorgaande weg. Wat verder op deze weg ziet Ellie in de verte bij het water een aantal caravans/motorhomes staan en we zien een weggetje met een bord.

Jan draait de camper deze grindweg in en rijdt door tot aan de palen van de camping. Er is niemand te zien, wel staat er een auto bij een apart staande caravan. Hier gaat Ellie heen om te informeren. Jan draait het terrein op en draait de camper. Er komt een man met een hondje aanlopen, Jan vraagt of wij hier kunnen staan. Inmiddels komt Ellie ook terug en komt de vrouw van de man aanlopen. Blijken de beheerders te zijn. Camping is net open en wij zijn de enige gasten (andere caravans zijn leeg). Praatje gemaakt, papier ingevuld en betaald. We zetten camper met de achterzijde naar de zee omdat we een mooi uitzicht willen hebben., want op nog geen 20 meter ligt de Bay (zee).

Toen we aankwamen omstreek zes uur was het water erg laag en ver weg. Omstreeks acht uur was de voor ons liggende baai geheel gevuld met water!

Jan heeft het elektra aangesloten, het verse water gaat niet continu (we moeten de tank vullen) en de afvoer hoeft niet continu. We eten onze soep buiten zittend op en binnen nemen we brood met een gebakken ei. Het is wel frisser geworden (meer wind).

Jan wast af en Ellie zet koffie. Jan gaat zijn verslag maken en Ellie gaat de koffers in de camper uitpakken en de spullen in de kasten opbergen, want dit is nu ons huis voor de komende weken.

Al met al te doen blijken we pas om kwart over elf naar bed te gaan!

Dag 3 : **Dinsdag 9 mei 2006**
Vertrekplaats : **Diamond Shores Campground, Five Islands, NS**
Tijdstip vertrek : **10:30 uur**

Aankomstplaats : **Fundy National Park, New Brunswick**
Tijdstip aankomst : **18.00 uur**
Naam camping : **Campground Headquarters**
Km stand aankomst : **24371 km (279 km, 532km totaal)**

Reisverslag: Wij zijn onze eerste nacht in de camper prima door gekomen. We sliepen snel en het was warm genoeg. Vannacht wel machines, zoals waterpomp en de verwarming, horen aanslaan. Het weer ziet er wel goed uit. Het is wat fris. Natuurlijk kijken we naar het water, nu is het weer laag en straks (als we weg gaan) zal het weer bijna hoog zijn. We gaan eerst ontbijten. Jan gaat zich daarna scheren en wassen (douchen gaat nog even niet omdat deze door de camping nog niet in gebruik zijn gesteld), daarna gaat Ellie dit doen. Afwassen en opruimen. Lekker buiten nog een kopje koffie nemen en een praatje maken met de beheerdervrouw. Tot slot gaan we de camper draaien om de vuilwaterafvoer uit te proberen. Op zich gaat dit allemaal goed, het vreemde is nog even dat de lampjes van de tankstand aanwijzing niet leeg aangeven. We zullen dit in de gaten houden. Half elf vertrekken we en vervolgen de weg langs de kust en gaan dan naar Armherst. Hier gaan we boodschappen doen. We vinden een Wal-mart en een super store. Beide winkels zijn enorm groot en bieden een veelvoud van artikelen. Alleen al het zoeken en doorlopen kost de nodige tijd. Bij de super store kopen ook broodjes voor de middag. Omdat het al ruim èèn uur is geweest gaan we bij de camper op het parkeerterrein zitten en eten onze broodjes. Natuurlijk hebben we meteen aanspraak. Tot slot kopen we twee campingstoeltjes. Half drie gaan we verder en bij de grens met Nieuw Brunswick vragen we informatie op maar dit is er niet. We proberen het verderop bij een tankstation. Hier is een rek met een dikke gids. Het is lastig om de weg te vinden in de gids en om dan ook

aanwijzingen te vinden hoe te rijden om weer langs de kust te komen, want we willen naar de Hopewell Rocks. We zien langs de snelweg borden van de bedoelde route maar geen afslag. Als we voorbij Montcton zijn, weten we zeker dat het niet meer gaat lukken. We besluiten nu door te rijden tot de afslag naar het Fundy National Park. Deze vinden we gelukkig wel. We gaan nu door een vrijwel onbewoond gebied en een erg heuvelachtig gebied. Het laatste stuk van zeker 20 km gaat door het park. Normaal moet je betalen maar er is niemand. De camping waar we langs rijden is uitgestorven. We rijden door tot het hoofdkantoor en de informatie. Ook hier is het uitgestorven. Op de kaart kunnen we nu wel zien dat er achter het hoofdkantoor ook een grote camping moet liggen. We rijden hier heen en maken een rondje over het terrein. Er zijn 3 mensen bezig met een vouwwagen op te zetten en er staat 1 grote camper en voor de rest niets. We zijn iets besluiteloos om wat te doen, wel of niet hier gaan staan. We gaan toch blijven en wel op plek 15 (vindt Ellie een mooi getal). Als de camper staat gaan we ons eerst aanmelden en lopen hiervoor naar het gesloten huisje bij de ingang. Hier zitten enveloppen in bakjes die je moet invullen en geld in moet doen (\$ 21). We gaan nu eerst het eten klaar maken. Ellie gaat aardappelen schillen, sla klaar maken en kip bakken. Het smaakt goed. Na het eten maken we een wandeling naar de zee kant en kunnen hier vandaan ook naar Alma kijken. Het blijft even wennen aan zo'n groot gebied en zo weinig mensen. 's Avonds in de camper zitten computeren en lezen en wat opruimen. Kwart voor elf naar bed gegaan.

Dag 4 : **Woensdag 10 mei 2006**
Vertrekplaats : **Fundy National Park**
Tijdstip vertrek : **10:00 uur**

Aankomstplaats : **Grand Falls, New Brunswick**
Tijdstip aankomst : **18:45**
Naam camping : **Brook Rapid**
Km stand aankomst : **24797 km (426 km, totaal 958 km)**

Reisverslag: Vannacht heeft het geregend. We hebben het gehoord en vielen daardoor weer in slaap. Maar we waren wel, voor ons doen, vroeg wakker. Zijn om kwart over zeven opgestaan, het is zwaar bewolkt maar droog. De kachel even aangezet om de frisheid uit de camper te verdrijven. We ontbijten op ons gemak. Hierna gaat Ellie in het op de camping aanwezige gebouw douchen en daarna Jan. Er is 1 gebouw open, hier zijn toiletten en warme douches. Uiteraard drinken we koffie. Inmiddels is Jan in de slag gegaan om nu precies uit te vinden hoe het zit met de zwart en grijze afvoer. Met uit proberen komen we er achter dat het anders om zit dan hetgeen is beschreven in het boek. Alleen kloppen de signaleringen nog steeds niet goed (de black water geeft vol aan terwijl de tank toch echt leeg is).

Om tien uur vertrekken we. Ellie wil gaan rijden. De weg op de camping is een goede start om de auto te leren kennen. El rijdt door tot Alma. Hier willen we gaan internetten. Helaas rijden we het gebouw voorbij zodat Ellie moest doorrijden tot er gekeerd kon worden (en achteruit rijden). De camper achter het bedoelde gebouw geparkeerd. Bij de internet ruimte bleek er ook een mogelijkheid om de laptop aan te sluiten op een snelle verbinding. Jan haalt dan ook zijn laptop uit de camper. Het werkt inderdaad. Mail gemaakt en verzonden, maar kreeg foutmelding (voor een van de adressen)! Een mail naar eigen laptop blijkt wel te werken. Weet niet wat te doen. Foto's geselecteerd en klaar gemaakt voor website. Ook hier werkt het niet zoals bedoeld en stoppen er mee. Besluiten eerst alles voor te bereiden. De kosten van bijna $\frac{3}{4}$ uur zijn CAD 5,--.

El gaat weer achter het stuur en we rijden door het park terug naar de snelweg (is geen andere weg) en verder. We zoeken een plek om te stoppen om wat te drinken en eten. Nabij de snelweg is een mooie parkeerplaats bij het info centrum maar daar rijden we al voorbij voor we het weten. Ellie draait de camper bij een tankstation en als we naar het parkeerterrein willen opdraaien zien we dat het gesloten is. Nu moeten we weer draaien en wel op een gewone weg. Dit doet Jan met hulp van El. Jan rijdt verder, maar wat verder op de snelweg nemen we een afslag en proberen hier ergens te parkeren. We zien een inrit naar een veld. Hier draaien we achteruit in en kunnen dan zo vanuit onze camper naar buiten kijken (buiten zitten is te fris). Na de lunch gaan we verder via Fredericton

richting Edmundston. Ondanks het sombere weer rijden we door mooi gebied, steeds langs de rivier St John. Als Jan moe wordt neemt Ellie het weer over. Het gaat nu ook wat regenen maar later klaart het op. Bij Hartland gaan we van de weg af om naar een brug te kijken (had Jan gelezen). Als we de brug zien liggen, parkeren we de camper en lopen naar de brug. Dit is de langste overdekte brug ter wereld. Het is een oude houten brug, compleet met hout overkapt waar steeds van 1 kant een auto overheen kan (wij mogen niet als trucker). Vlak bij de brug blijkt een parkeerpark te zijn daarom gaat Jan de camper ophalen. In dit park zitten we even in de zon wat te drinken en kunnen we naar de brug kijken. Even over vieren gaan we verder naar Grand Fall (hier een paar campings gezien in boek). Kwart over vijf zijn we bij de afslagen naar Grand Fall en rijden naar centrum. De camping moet hier in de buurt liggen. Wel zien we de grote watervallen (niet verwacht). We zien wel een bord naar een andere camping. Moet zoeken en vooral op aanwijzing van een mevrouw komen we op de bewuste camping. Licht werkelijk heel mooi en met zicht op de draaiingen in de rivier, maar er is niemand en de waterleidingen zijn gesloten. Dit is niet prettig en gaan op zoek naar andere camping. Vinden die niet. Dus parkeren we de camper en lopen naar het bord en het terrein om te gaan zien waar die camping precies ligt. Hier komen niet goed uit en als we weer op weg zijn en mensen hebben gevraagd komen we in elk geval op de goede weg. Door rijden komen we ver in het land terecht waar in inderdaad een camping open is. Het is inmiddels kwart voor zeven. We betalen (zonder bon) CAD 20,-- en mogen op plek 8 staan. Op deze camping, Brook Rapid zijn enige mensen op vaste staanplaatsen. De camping ligt beschut in een dal en zodoende uit de wind. We hebben hier buiten op de camping tafel/bank pizza zitten eten en later nog koffie gedronken. Na een wandeling over de camping, eerst buiten op de computer gewerkt en later binnen in de camper.

Dag 5 : **Donderdag 11 mei 2006**
Vertrekplaats : **Grand Falls**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor tien**
Aankomstplaats : **Rivière-Ouelle, Quebec**
Tijdstip aankomst : **15.15 uur (1 uur opgeschoven)**
Naam camping : **Rivière-Ouelle**
Km stand aankomst : **25052 km (255 km, totaal 1213 km)**

Reisverslag: Goed geslapen want we zijn later wakker geworden dan de vorige dagen. Het is een beetje motregenachtig, net droog en toch niet. Ellie gaat douchen in het gebouw en gaat zich wassen. Al met al zijn we vroeg klaar en gaan we naar de watervallen kijken. We rijden de zelfde weg terug en kijken of we iets van internet (winkel) zien, niets dus. We parkeren nu bij de waterval en het regent licht. We doen onze regenjassen aan. Het blijft een mooi gezicht en nemen wat foto's en filmen ook. Omdat het nog steeds regent besluiten we op de weg te gaan. Omdat we nu langs een gebied met winkels gaan, doen we inkopen bij de supermarkt. Tot slot kopen we koffie bij KFC om mee te nemen. Nu nog even tanken en we kunnen de snelweg op naar de provincie Québec. Een rustige rit met mooie uitzichten en over het algemeen goede wegen. Net in Québec bij een (gesloten) informatiepunt gaan we op de parkeerplaats staan om de middagmaal te gebruiken. Jammer genoeg is er veel wind en het is fris, dus sluiten we deur, maar we zien nog wel het water stromen door de rivier. Na een uurtje gaan we verder en rijdt Ellie naar Rivière-du Loup aan de Saint Lawrence River. Dit blijkt een vrij drukke stad te zijn, waarschijnlijk door de boot verbinding naar de overkant. We zien de bordjes van toeristinformatie en volgen deze. We komen vrij snel hier aan en dit gebouw blijkt open te zijn. Een vriendelijke dame helpt ons in het Frans (en probeert wel Engels), we krijgen wat we hebben willen namelijk een gids met campings. Aan een internetaansluiting kan zij ons niet helpen. In de auto bekijken we waar we heen willen gaan en zoeken een camping met internet. Op een uurtje rijden ligt de camping Rivière-Ouelle en hier gaan we heen. Eerst weer even naar de snelweg om weg te komen uit de wirwar van Rivière-du Loup en bij de eerste gelegenheid van de snelweg af naar de weg aan de oever van de Saint Lawrence River. Dit is een geweldige brede rivier (20 km?), je ziet de overkant niet. In bepaalde seizoenen zwemmen hier zelfs walvissen. Het leuk om langs deze kust te rijden. Leuke huizen en leuke gezichten naar het water. Bij een klein parkje stappen we even uit. In de verte

ziet Ellie wat liggen en loopt daar heen. Het blijkt een dooie dolfijn te zijn die met touw vast ligt aan de kant. Het is fris en we gaan gauw verder. De weg naar de camping is netjes aangegeven en we worden geheel naar de kust geleid. De camping blijkt ook direct aan het water te liggen. We worden (gelukkig) geholpen door een man die goed Engels spreekt. Aardige vent, heeft vrienden in Nederland. Kunnen ook internetten bij zijn computer. Camper geplaatst en even naar mooiste punt gezocht met uitzicht op de "zee". Eerst internetten, mailen naar kinderen en de foto's op website zetten. Nu staat er een dame bij de balie (geen Engels!) en weet niets van internet. Maar we worden even later wel geholpen door die aardige meneer. Het blijkt een belverbinding te zijn. We kunnen wel onze laptop gebruiken en die meneer typt zijn account in. De e-mail is snel weg, maar het uploaden van de foto's duurt lang. Ellie praat intussen en biedt aan om een stukje tekst van een aankondiging ook in het Nederlands te schrijven. We hoeven voor Internet niets te betalen.

Omdat we vandaag een tijdgrens zijn gepasseerd moeten we de klokken een uur terug zetten.

We wandelen over de weg langs het water, er staat veel wind en het is erg fris. Weer in de camper gaan we met het eten beginnen, een soepje, vlees, groente en aardappelen en een toetje toe. Na het eten gaat Jan de douche in de camper uit proberen. Het water is warm genoeg, alleen de druk is laag zodat je je echt moet afspoelen. Het gaat best voor een enkele keer. Na de koffie maken we nog een wandeling over de camping. Verschillende vaste campers zijn bewoond.

Tot slot heeft Ellie een camping voor morgen uitgezocht en Jan heeft dit verslag geschreven.

Dag 6 : Vrijdag 12 mei 2006

Vertrekplaats : Rivière-Ouelle

Tijdstip vertrek : 9.45 uur

Aankomstplaats : Quèbec/Beauport

Tijdstip aankomst : 19.10 uur

Naam camping : Accueil Saint-Esprit

Km stand aankomst : 25242 km (190 km, totaal 1403 km)

Reisverslag: Het heeft geregend en het regent nog. Grote druppels vallen van de boom waar onder wij staan. We zijn vroeg wakker geworden (door het verschil van het uur of wellicht door de regen?). Ook is het fris te noemen in de camper ondanks dat de kachel vannacht is aangeslagen. Maar als de thermostaat hoger wordt gezet is het (kleine) leed gauw geleden. Het gewone ochtend ritueel. Als Ellie gaat douchen maakt Jan even een tekstdocumentje gemaakt voor de camping beheerder en dit op een stickje gezet. Per ongeluk opent Jan Outlook en ziet een berichtje van Joop en Erica! Kennelijk is dit gisteren al opgehaald. Als we zo'n beetje klaar zijn, lopen we even naar voren en geven de tekst en Jan geeft het stickje. De beheerder kende dit hulpmiddel niet, maar was wel blij met de Nederlandse tekst.

Het regent nog steeds en Jan gaat toch de watertanks legen (en vullen), intussen zet Ellie de koffie op. Na een lekker bakkie sluiten we de deur en vertrekken we. Omdat het maar 150 km naar Quebec is gaan we via de landelijke weg naar Quebec. We komen wederom door leuke dorpen. Veel huizen en gebouwen met fel rode daken (maar ook groen en blauw) en zelfs een kerk met een rood dak, het is wel apart. De St. Laurent rivier wordt al smaller, op een gegeven ogenblik is de overkant weer te zien. Om ca 11 uur stoppen we op een parkeerplaats om koffie te drinken, helaas moeten we wel binnen zitten (veel wind en nog een drupje regen). Ongeveer 20 km voor Quebec wordt het vrij druk en zijn er opeens veel stoplichten, tijd om nu de snelweg op te zoeken. Het is even een wirwar van wegen maar we gaan over de brug over St. Laurent rivier en net aan de overzijde zien we bordjes met een vraagteken (= de toeristen informatie). Als we dit volgen komen wij een de informatie die open is en ons ook nog netjes in het Engels (!) helpt. Met het kaartje van oud-Quebec en andere folders kunnen we op gaan. Omdat het inmiddels een uur is, nemen we een paar crackers. Naar het oude deel is het nog negen km. Als we de stadspoort doorgaan weten we dat we er zijn. De camper parkeren is even een ander probleem. De camper past niet in parkeergarages, maar we komen, via steile straatjes, uiteindelijk bij een groot parkeerterrein nabij de aanlegsteiger voor cruiseschepen. Toevallig ligt hier de Maasdam van de Holland-Amerika lijn. Het is droog en het blijft droog (op een enkel spatje na. We

lopen via de straatjes naar terrassen en de citadel. Er wordt veel gerenoveerd. Via de stadsmuren tot aan de andere zijde van de oude stad. Allemaal leuke uitzichten en leuke dingen om te zien. Via de binnenstad weer terug. Winkeltjes gekeken en aanzichtkaarten gekocht. Ook nog even naar postkantoor gegaan voor de postzegels. In een klein straatje waren een aantal handelaren met schilderijen. Hele leuke maar niets gekocht. We willen wel wat drinken en wat lekkers nemen maar de drinkgelegenheden zijn restaurants waar gegeten kan worden (en zijn leeg). We vinden, vlak bij de haven, een café/restaurant waar we op de eerste verdieping kunnen zitten en bestellen koffie en een franse uiensoep (ja ook Jan). Het smaakt goed en redelijk gevuld verlaten wij om ca 16.30 deze zaak. Onderweg zien we nog een leuk schilderij waarvan wij wel een poster van willen hebben maar dit is er niet! We gaan nu naar de camper en vertrekken tegen vijf uur. We komen in de file drukte terecht. Maar na een half uurtje zijn we de stad uit en op weg naar Beauport, alwaar een camping is en wij nog naar een waterval willen kijken. We zitten op de goede weg maar door alle weinig zeggende Franse namen rijden we verkeerd en komen opeens langs de waterval die we wilde zien! Schijnbaar gebeurt dit vaker want er wordt d.m.v. borden de mogelijkheid geboden om op een 4 baans weg om te draaien! Doen we dus. Hier is een afslag naar het Parc de la Chute Montmorency. Na betaling mogen we parkeren en kunnen wij wandelen naar deze grote waterval (80 meter hoog). We zouden zelfs tot vlak onder kunnen komen maar dan wordt je wel klets nat van het stuifwater. Mooi om te zien en mee te maken. We gaan nu proberen boven de waterval te komen. Via steile wegen komen we bij de ingang, waar weer moeten betalen, doen we dus niet! Jan rijdt door en even later rijden we over een brug en zien de waterval van boven. We draaien en parkeren de camper achter een tankstation en lopen de weg over en kunnen door een hek het park in. Nu lopen we naar de brug en kunnen we de waterval van zeer nabij zien en waarnemen. Foto's genomen. Het is inmiddels al flink laat geworden, met behulp van het kaartje vinden we de eerder uitgezochte camping vrij snel. We zijn nog net op tijd om in te checken. We krijgen een plek naast een andere camper. Ellie gaat eieren bakken en Jan snijdt het brood. Als we even nog een klein ommetje maken gaat het weer regenen en gaan terug naar de camper. Verslag uitgewerkt en Ellie schrijft de ansichtkaarten.

Dag 7 : **Zaterdag 13 mei 2006**
Vertrekplaats : **Québec/Beauport**
Tijdstip vertrek : **10.00 uur**
Aankomstplaats : **Saint-Ours, Quebec**
Tijdstip aankomst : **18.15 uur**
Naam camping : **Parc Bellerive**
Km stand aankomst : **25517 km (275 km, totaal 1678 km)**

Reisverslag: Als we wakker worden is het aardig weer. Gebroken lucht en een beetje zon. We maken gebruik van de douches op het terrein. Het is wel even een stukje lopen, maar vervelender is het dat je de knop ingedrukt moet houden als je onder de douche staat. Spullen opruimen en koffie drinken zodat we om 10 uur vertrekken. Het is zaterdag en wellicht zijn morgen de winkels dicht, dus gaan we eerst er voor zorgen dat wij genoeg te eten in de camper hebben. We willen nog naar Quebec centrum en hebben op een kaartje gezien dat wij dan ook langs winkelcentrum komen. Hier doen we de boodschappen bij grote winkel. Door naar Quebec waar we om 12 uur op het parkeerterrein aankomen. Het is lekker weer met een zonnetje. Als eerste gaan we naar de schilderhoek, een straatje met verkoop van schilderwerkjes. We hebben gisteren een mooi werkje gezien met berkenbomen. Het is nog steeds mooi, maar de vraagprijs blijkt duidelijk te hoog te zijn (jammer). Gewandeld naar de toegangspoort en foto's genomen. Ondertussen is het al lang etenstijd, daarom nemen we in het kleine winkelstraatje een croissant met ham en kaas en we krijgen daar chips bij met een bakje gesneden worteltjes. Even verderop nemen we een soft ijs die we in de zon zittende oplikken. Terug bij de camper zoeken we de weg naar Montreal. Maar eerst Quebec uitkomen en naar de andere zijde van de rivier komen. Het is erg druk maar we komen waar we zijn moeten en gaan nu over de oude ijzeren brug naar weg 132. Deze weg volgen we de rest van de dag. Onderweg getankt en op een

parkeerplaats (in het zonnetje) wat gedronken en naar de St Lawrence rivier gekeken. Er varen enorme boten die hier erg klein lijken te zijn. Tegen vijf uur gaat het regenen. We hebben een camping uitgezocht en daar zijn we niet ver van af, maar er is een wegafsluiting en moeten we omrijden. Of de bordjes zijn er niet of wij doen het verkeerd, maar met veel omrijden door grote velden met lange rechte wegen komen we in de regen op de camping aan. Het heeft hier al de hele dag wat geregend. Ellie bakt pannenkoeken en inmiddels is het droog. We maken een ommetje over het terrein en kijken we bij de haven en boten. De rest van de avond hebben we de foto's zitten sorteren en uitzoeken voor de website.

Dag 8 : **Zondag 14 mei 2006**

Vertrekplaats : **Saint-Ours, Quebec**

Tijdstip vertrek : **10 uur**

Aankomstplaats : **Ange Gardien (20 min. Voor Ottawa), Quebec**

Tijdstip aankomst : **17.40 uur**

Naam camping : **Camping Ange Gardien**

Km stand aankomst : **25828 km (311 km, totaal 1989 km)**

Reisverslag: Het heeft vannacht veel geregend, nu is het droog. Jan zet de telefoon aan en ziet dat Melvin is geslaagd voor zijn A diploma met zwemmen. Ellie belt op om hem te feliciteren. We lopen naar balie om te vragen voor internet, maar de kabel is gebroken. We vertrekken om 10 uur.

Met een kleine omleiding komen we na een uurtje op de grote snelweg naar Montreal. Veel verkeer en onduidelijke richting naar de binnenstad. We volgen de bordjes met het vraagteken maar komen bij een info die dicht is en die niet over Montreal gaat. We vinden uiteindelijk zelf de weg naar een brug en komen in een gedeelte die ook in ons ANWB boek staat. Ook hier omleidingen (en aardige wolkenkrabbers) en komen wel op de goede weg en richting. Met wat snelle wijzingen van baan komen we in het Parc Mont Royal. Een park met een geschiedenis en nu vooral geliefd bij de bewoners van Montreal. We parkeren de camper en nemen eerst koffie, stoeltje uitgezet en in de zon gezeten. Na de koffie wandelen we naar de belverdere en hebben een mooi uitzicht over Montreal. Door het park gewandeld en flink doorgelopen (en het is omhoog en omlaag) zijn we bij het kruis geweest. We hebben het flink warm gekregen van zowel de zon als van het lopen. Het is inmiddels al half twee en we willen door naar Ottawa. Als Jan de autodeur wil openen werkt de afstandbediening niet meer. Openen met de sleutel geeft alarm sirenes. Van alles geprobeerd. Met de sleutel naar binnen en binnen nogmaals elektronisch ontgrendeld ging opeens wel. Nu kon ook de auto gestart worden. Nog even stoppen bij de belverdere aan de andere zijde om ook hier over de stad heen te kunnen kijken. We gaan op de bonnefooi op weg en komen door aardig straten en door echte achterstand wijken en uiteindelijk op een snelweg die naar Ottawa gaat. Bij een infocentrum (van Quebec) geparkeerd en een broodje gegeten. We gaan nu een stukje door Ontario naar weg 148 die weer in Quebec ligt. We rijden nu langs de Ottawa rivier. Als het half vijf is besluiten we toch een van de twee campings te nemen die in het boek staan. Jan ziet de bordjes (Ellie rijdt) van de campings maar toch raken we in de war (plaatsnamen en straatnamen en verwijzingen). Na zoeken zijn we waar we zijn moeten. De goedkoopste camping vind Jan minder geschikt. We checken in bij de eerste camping. Plek 28, onder bomen. Er zijn wel veel zwarte vliegjes (later een stuk minder). Allereerst gaan we vragen voor internet, is er wel maar wireless. We halen de laptop en proberen het in de winkel de verbinding komt niet tot stand. De computer zegt een wachtwoord nodig te hebben. De hulp had geen wachtwoord (password). Jammer. Weer in de camper alsnog geprobeerd en nu wel verbinding! Ellie gaat koken en bakken en Jan verzendt nu de foto's naar de website. Dit lukt prima. E-mail bericht opgemaakt, maar het versturen lukt niet! We gaan eten.

Na het eten een ommetje gemaakt en Ellie wast af en Jan probeert e-mail via outlook expresse te verzenden, dit gaat niet. Uiteindelijk via webmail gedaan. Verslag gemaakt en Ellie puzzelt.

Dag 9 : **Maandag 15 mei 2006**
Vertrekplaats : **Ange Gardien**
Tijdstip vertrek : **9.30 uur**

Aankomstplaats : **Eganville, Ontario**
Tijdstip aankomst : **16.45 uur**
Naam camping : **Lake Dore Tent & trailer Park**
Km stand aankomst : **26006 km (178 km, totaal 2167 km)**

Reisverslag: Het heeft vannacht geregend. Nu is het praktisch droog. Ontbijten, wassen en koffie drinken gaat ons steeds makkelijker af. Omstreeks half tien zijn we klaar en vertrekken we. Ellie gaat nog even lopen om de afval weg te brengen en een plasje te doen in het toiletgebouw. We rijden nu naar Ottawa. Onderweg tanken we diesel want we moeten wel kunnen blijven rijden. Wat verder zien we een Ford garage (we hebben nu een Ford) waar we naar binnen gaan om te vragen of zij ons kunnen helpen met de afstandbediening van de auto. Maar zij hebben dit niet en verwijzen ons naar een ander adres. Dit adres is drie stoplichten verder. Ook hier kunnen zij ons niet helpen. We krijgen nog een nieuw adres, ook vlakbij maar ook hier nul op het rekest. Ons merk afstandbediening is onbekend. We besluiten nu gewoon naar Ottawa te rijden en de auto met de sleutel op slot te doen. Helaas komen we Ottawa anders binnen dan we gepland hebben maar we komen o.a. bij de informatie. Het parkeren is wel een probleem. Er zijn diverse kleine parkeerterreintjes (met parkeren voor \$ 6 of \$ 7) maar daar passen wij niet op. Op een hoek van een straat spreekt een agent in een tegemoet komende politieauto ons aan en weet ook geen plek voor ons. We gaan wat verder weg uit de binnenstad en zien bordjes voor parkeren van bussen. Deze volgen we en komen in een straat waar we de camper neer kunnen zetten. Het wordt warm met een zonnetje, we gaan even naar het toilet voor we gaan wandelen. De weg naar het info centrum is makkelijk te vinden, alle straten staan haaks op elkaar en lopen parallel. Bij het info centrum kijken we naar een maquette van de stad en krijgen een campinggids van Ontario, we nemen ook folders van het tulpfestival mee. We lopen naar het parlementgebouw en aan de achterzijde kan je over de rivier kijken. Via een pad komen we bij de sluizen. Door naar festivalterrein en naar nu blijkt wordt er entree geheven. Omdat er weinig tulpen zijn en het vooral commerciële tenten zijn gaan we om het terrein heen naar een voetpad aan het water. Het leuke pad voert ons nu langs de onderkant van de sluizen en verder langs de oevers van de Ottawa rivier. We zien eekhoortje en Ellie ziet een soort bever tussen de bomen liggen. We vinden (gelukkig) de camper zonder bekeuring weer terug. We maken een broodje en nemen er melk bij zodat we snel op pad kunnen gaan. De stad uitrijden gaat vrij vlot omdat we nu op de kaart hebben gezien hoe we moeten rijden. Eenmaal weer een flink stuk buiten Ottawa besluiten we even te stoppen om van plaats te ruilen en een ijsje te eten. Hier bij een pompstation staat ook een publieke telefoon. Ellie belt (free) naar Fraserway omtrent ons probleem met de auto. Jan is vol bewondering over goede spreekvaardigheid van Ellie. Het gesprek is zowel in het Engels als in het Duits gevoerd. Er wordt een en ander nagevraagd en we moeten na 15 min. terugbellen. Ondertussen nemen we ons ijsje in het zonnetje. Uit het tweede gesprek blijkt dat wij maar de sleutel moeten blijven gebruiken en niet meer de afstandbediening. Ellie rijdt nu verder door een wisselend landschap. Bij wegwerkzaamheden wisselen we weer. We willen nu eens op tijd op een camping staan, het Algonquin Park is nog te ver dus kiezen we nu Eganville, Camping Lake Dore. Naar blijkt een camping waar je je zelf moet registreren en zelf een plaats mag kiezen. Vanaf de plek waar we staan kunnen we naar het meer kijken. We zetten de stoeltjes uit en gaan in de zon zitten en drinken jus orange. We wandelen over de vrij stille camping. Ellie gaat koken en Jan gaat buiten zitten tikken. Het eten doen we ook op de bank buiten. Boven ons hoofd zit een specht te tikken en een nieuwsgierig eekhoortje wil wel mee eten. Na de afwas en de koffie lopen we nog een rondje en volgen de Trail Nature. Het is al aardig donker geworden. We gaan in de camper nog koffie drinken en het verslag afmaken.

Dag 10 : **Dinsdag 16 mei 2006**
Vertrekplaats : **Eganville**
Tijdstip vertrek : **9:00 uur**

Aankomstplaats : **Alban (1/2 uur voor Sudbury), Ontario**
Tijdstip aankomst : **17.20 uur**
Naam camping : **Sportsman's Park**
Km stand aankomst : **26415 km (409 km, totaal 2576 km)**

Reisverslag: Normale ochtend activiteiten, zij het dat de douche in het huisje niet werkte ondanks dat er muntjes in waren gegoooid!

Net als we de tanks hebben gelegegd en we koffie drinken begint het hard te regenen. Het blijft een uurtje regenen. De rest van de dag is droog (een enkel klein buitje) en veelal zonnig. Na ca. anderhalf uur komen we in het Algonquin park. We hoeven geen permit te hebben en bij de eerste stopplaats zitten we de stoeltjes uit en drinken we koffie. We kijken over een mooi meer. Het is een vrij rustige weg zodat we beide (Ellie rijdt) van de omgeving kunnen genieten. Langs de kant van de weg zien we een Moose staan. Verder prachtige bossen en meren. In Huntsville doen we boodschappen. Jan koopt wandelschoenen en Ellie een soort badsloffes. Verder de gewone etenswaren. Het is inmiddels al twee uur geworden en we kopen nog even kaasbroodjes waarvan we er een opeten. Via weg 3 komen we later op weg 69. We kunnen moeilijk stoppen om nog een broodje te eten en wat te drinken te pakken. Maar bij info rijden we een weg in waar we prima kunnen staan.

Omstreeks 4 uur uitgezocht naar welke camping we kunnen gaan. Bij de French river staat ook borden langs de weg van een camping. We gaan daar kijken maar blijken nog niet te zijn geopend. We rijden door naar de uitgezochte camping. De weg hier heen is erg slecht, maar de camping is verder goed. We zijn de enige kampeers (wel enkele vaste kampeers). Als we staan lopen we even naar het meer. Er is ook wasmachine en een droger. El doet de witte was en later een bonte was. De witte in de droger en de bonte aan de lijn. Intussen maakt Ellie het eten klaar. De zon is warm en we gaan buiten eten (ondanks de muggen). We kopen en plaatsen een kaars met citronella op de tafel, maar echt helpen doet het niet. Na het eten gaan we een wat langere tochtje maken langs het meer. Bij vele campers is de berging groter dan de camper. Het blijkt een vrij lang meer te zijn die alleen van deze camping is te bereiken. Het is erg warm en muggen worden steeds lastiger. Terug in de camper blijven we binnen, alle ramen en de deur zijn open en met horrengaas. Door de wind koelen we af. Jan gaat afwassen en Ellie gaat de bedden opmaken. Nog even puzzelen en het verslag schrijven.
(geen internet)

Dag 11 : **Woensdag 17 mei 2006**
Vertrekplaats : **Alban**
Tijdstip vertrek : **9.30 uur**

Aankomstplaats : **Batchawana Bay, Ontario**
Tijdstip aankomst : **16.30 uur**
Naam camping : **Sunset Shores Resort**
Km stand aankomst : **26832 km (417 km, totaal 2993 km)**

Reisverslag: Als we 's morgens om half zeven wakker zijn is het mooi en zonnig weer, het is wel fris in de camper (dakluikjes open en enkele ramen op kier). De muggen zitten nog steeds op het horrengaas. Even de ventilatiekachel aan en het is prima temperatuur om te ontbijten. Een jus de orange, thee en brood en we kunnen er weer tegen. De bonte was hangt nog buiten te drogen. Lekker douchen in een ruime douche van de camping. Koffie drinken en de was binnen halen en nog in de camper ophangen aan de handgreepjes van de kastjes. De tanks legen doen we nu niet (de campplaatsen waren alleen met elektra en water). Al met al een mooie camping jammer van de vele muggen (zijn nog de hele dag in de camper aanwezig geweest).

Jan rijdt even het stuk naar het eerste de beste tankstation want de meter staat al duidelijk onder het een/vierde gevuld. Er gaat dan ook 116 liter in. El neemt het eerste deel voor haar rekening. Langs Sudbury. In een mooi wisselend landschap komen we bij de Spanisch River. Hier is een parkeerplaats

aan het water waar we koffie (door Ellie gezet) drinken. In de zon met zicht op het water en de brug. We gaan verder, het is zeker niet druk meer te noemen, wel vele grote vrachtwagens. De weg zelf is twee baans en om de 10 km zijn er aan onze kant 2 rijstroken zodat er makkelijk ingehaald kan worden. Omstreeks 1 uur voorbij Blind River op een parkeerplaats gezeten. Ellie in de zon en Jan maakt het brood klaar. Het water in de rivier stroomt zeer snel. Nu rijden we naar Sault Ste Marie, een grensplaats met de VS (Michigan). Hier stoppen we bij een Wal-Mart. We kopen CD's om de foto's op te branden en spul om te voorkomen dat we worden gebeten door muggen. Hier is ook een Mac. Donalds en we nemen een appelgebak en een ijs.

Het liefst hadden we in het Lake Superior park geslapen maar dit is iets te ver. Omdat het nu al bijna vier uur is gaan we naar een camping die ook wel aardig lijkt. Na een dik half uur zijn we daar. Een camping aan het water. Ook hier vele vaste staanplaatsen en enkele open plekken. Er is geen afvoer bij de staanplaatsen dus gaan we nu eerst onze tanks legen bij het dumpstation. We staan op nummer 7 en kijken naar het water. Jan zet de stoeltjes uit en we nemen wat te drinken. Er komt wat meer wind en de zon wordt minder. We gaan een ommetje maken over het strandje en over de camping. Ondertussen is het al half zeven geworden en we besluiten om de pizza op te eten. We ruimen de stoelen op en sluiten de deur (wel nog wat ramen open). Na het eten gaat Ellie beginnen aan het plakboek en Jan gaat schrijven en de foto's klaar maken voor de website.

Dag 12 : **Donderdag 18 mei 2006**
Vertrekplaats : **Batchawana Bay**
Tijdstip vertrek : **9.10 uur**

Aankomstplaats : **Dorion, 75 km voor Thunderbay, Ontario**
Tijdstip aankomst : **18.20 uur**
Naam camping : **Eagle Canyon Adventures**
Km stand aankomst : **27424 km (592 km, totaal 3585 km)**

Reisverslag: Vannacht heeft het geregend. Het is nu wel droog maar erg vochtig. Na het ontbijt gaat Ellie douchen maar komt terug omdat er enkel koud water is. We wassen ons in de camper. Afwassen en koffie drinken, elektra afkoppelen en we kunnen vertrekken. Aan de overzijde is tankstationtje waar we willen tanken, maar er is een bordje dat de diesel op is! We gaan verder naar het noorden. Het gaat nu wel regenen. Na een half uurtje rijden, vlak voor het Lake Superior Provincial Park zien we nog een soort tankstation, het is inmiddels weer droog. Hier een bordje met zelfbediening en betalen in het restaurant. Doen we en we moeten zelf zeggen voor hoeveel wij hebben getankt! In het Lake Superior park (afgeleid van het grote Lake Superior, het grootste zoetwatermeer van de wereld) stoppen we bij het informatiecentrum. We worden geholpen door een aardige mevrouw die ons een aantal folders geeft en raad geeft waar we kunnen kijken en stoppen. We lopen even door de tentoonstellingsruimte en zien hoe geweldig groot en diep het Lake Superior is. Alleen al er om heen rijden is ruim 4000 km. We rijden nu naar de Sand River. Hier stoppen we voor koffie en daarna een stukje langs de rivier lopen. Het is erg koud (10 gr.) We nemen wat foto's. Verder naar de Old Womans Bay (is wel 50 km verder!), onderweg zien we een moose langs de kant van de weg lopen. Helaas rijden we te snel om te stoppen. De Old Womans Bay is leuk met een strandje, maar het is nog zeer fris en een stevige wind zodat we snel weer de cabine opzoeken. Op naar Wawa. Hier willen even wat boodschappen doen en kaarten kopen. Boodschappen doen lukt wel, de kaarten kopen niet (we zijn ook de general store geweest). We nemen broodjes met gesmolten kaas erop mee om onderweg op te eten. De wegen zijn goed, er is weinig verkeer en de bergen, heuvels, bossen en meren zijn prachtig om te zien. Er zijn zoveel kleuren groen! Tussen twee nederzettingen (vaak maar een paar honderd inwoners) ligt soms wel 100 km bossen en bergen. Beslist mooi om een keer te rijden. Onderweg stoppen we nog een keer om wat te drinken en even te plassen en aan het eind van de middag gaan we nog tanken. Vanaf een uur of vier is de zon gaan schijnen en is lucht geheel blauw geworden. Door wegwerkzaamheden komen we wat later aan dan gedacht. De uitgezochte camping is bereikt. Hier is ook de toegang tot de langste hangende voetgangersbrug van Canada. We zoeken zelf een plek uit aan de waterkant en in de zon. We gaan snel en makkelijk eten want we willen nog naar die

brug toe. We nemen soep en brood met een gebakken ei. Het is weliswaar al kwart over zeven maar in de zon is het prima lopen. Het is niet ver, wel even een klim. De eerste brug is de langste van Ontario. De brug is een smalle loopbrug op kabels gespannen tussen de wanden van de canyon. Als je op de brug loopt zwaait deze wat heen en weer. Via de een voetpad kom je bij de tweede langere brug (de langste van Canada). De bruggen zijn ca. 100 m. lang en hangen zeker 50 meter boven de canyon. De terugweg nemen we via de trappen en de andere kant van het meer waarop wij uitkijken vanuit de camper. Even na achten zijn we bij de camper. Koffie zetten en afwassen. Hoewel de zon nu achter de berg is, drinken we de koffie buiten op. We zien een Otter of een Bever in het water zwemmen. Jan gaat zijn verslag maken, Ellie blijft nog even buiten en ziet het beest op de kant zitten en verder heen en weer zwemmen. Ellie werkt binnen nog wat aan het plakboek.

Dag 13 : **Vrijdag 19 mei 2006**

Vertrekplaats : **Dorion**

Tijdstip vertrek : **tegen half twaalf**

Aankomstplaats : **Wabigoon, Ontario**

Tijdstip aankomst : **17.15 uur**

Naam camping : **Wabigoon Lake RV Park**

Km stand aankomst : **27837 km (413 km, totaal 3998 km)**

Reisverslag: Vannacht was het helder en dus koud. De kachel sloeg vannacht een paar keer aan. Maar het is mooi weer als we opstaan. Met het ontbijt kijken we naar de canyon. Douchen gaat goed, warm en gratis. Koffie drinken en we gaan op stap. Nu eerst langs het meertje en dan met de trap omhoog (hijg, hijg). We nemen nu eerst de lange brug 600 ft (180 meter), maar moeten even wachten want er zijn twee mensen aan het werk op de brug. De zon komt nu van een andere kant dan gisteravond. Er overheen lopen vinden we niet eng maar Jan vindt het licht heen en weer zwaaien wat vervelend. Over de kortere brug (300 ft?) terug gelopen en weer naar de camper via de weg. We nemen nog een beker met koffie, in het zonnetje. Opruimen en inpakken. Jan gaat naar het dumpstation en Ellie geeft de aanwijzingen met achteruit rijden. Als we onze dop losmaken komt er veel water uit, hoe kan dit nu weer? Voor de rest gaat het goed. Water bij gevuld en Ellie gaat postkaarten kopen in het winkeltje. In het zonnetje rijden we om half twaalf weg. We rijden nu eerst ca. 75 km naar Thunderbay. Bij de Informatie gestopt en naar folders gekeken. Jan wil wel naar Fort William en Ellie (en Jan) wil naar de Kakabeka Falls. Uit de folders begrijpen we dat het fort ook een soort attractiepark is en dat hoeft voor ons niet. We lopen naar het beeld voor Terry Fox, een jongen met kanker die dwars door Canada heen wilde lopen om geld in te zamelen voor kanker onderzoek (ook op onze TV gezien). We rijden nu nog steeds over weg 17 om Thunderbay heen naar de watervallen die 30 km verder liggen. Op de parkeerplaats bij de watervallen maken en eten we eerst ons lunch. De stoeltjes staan in de zon, het is wel meer bewolkt geraakt. Mooie watervallen, ook via een brug naar de andere zijde gelopen en gekeken. Weer verder op weg 17. De verschillende gehuchten liggen op 50 tot 100 km uit elkaar en daartussen zijn alleen bossen en meren. Mooi om te rijden maar soms wat eentonig. We gaan een nieuwe tijdzone in, de klokken moeten een uur terug gezet worden. Onderweg nog gestopt op een lunch parkplaats om ons jusje te drinken. Hier staat een waarschuwing om de beren niet te voeren! De camping hebben we opgezocht uit het camping boek. Het is een eenvoudige camping, we zijn de eerste gasten en staan op plek 14. Als de camper staat gaan we in de stoeltjes in het zonnetje wat drinken. Jan gaat buiten aan de campingtafel het verslag maken en Ellie schilt buiten de aardappeltjes en de sla klaar maken en vlees bakken. Niet ver van ons komt de goederentrein toeterend langs (zowat om het uur en in de nacht). Ander kant is de autoweg, vooral de grotere vrachtwagens maken herrie. We eten buiten in de zon. Als het eten op is gaat Ellie zonnen en Jan wast af. Nu nog koffie en dan gaan we een stukje wandelen. Naar de treinbaan en hier overheen hopen we de meertjes te zien. Maar dat lukt niet, terug naar camping. Buiten zitten en we gaan een vuurtje stoken met het aanwezige hout. Ellie houdt het vuur gaande en puzzelt en Jan maakt het verslag af, zittend aan de kampeertafel. Omstreeks half tien gaan we naar binnen en drinken we nog wat.

Dag 14 : Zaterdag 20 mei 2006
Vertrekplaats : Wabigoon, Ontario
Tijdstip vertrek : 9.30 uur

Aankomstplaats : St. Francis Xavier (Winnipeg) , Manitoba
Tijdstip aankomst : 17.15 uur
Naam camping : Welcomestop Campground
Km stand aankomst : 28238 km (401 km, totaal 4399 km)

Reisverslag: Als we wakker worden is het bewolkt met daar tussen blauwe lucht. Vannacht wel een paar keer de trein gehoord, maar Ellie heeft meer last gehad van de aan slaande kachel. Verder goed geslapen. Na het ontbijt gaan we beide douchen in mooie ruime privaat doucheruimten. Jan gaat de afvaltanks legen en fris water vullen. Ellie zet koffie. Er is een lichte bui met wat hagel erin. Half tien vertrekken we (en het blijft de hele dag droog, veel wind, zon met wolken en fris).

In Dryden (voor hier een flinke plaats met zelfs een Wal-Mart) zien we geen grote supermarkt. We tanken wel want naar de volgende plaats is het weer 100 km. Als door de buitenwijk rijden zien we links 2 reeën staan die de weg over willen steken. Jan remt af om te stoppen maar de reeën draaien om en gaan weer in de bebossing van de berm. We rijden door naar de volgende plaats, Kenora.

Onderweg zetten we op een parkeerplaats de camper neer om koffie te drinken. Met de stoeltjes in de zon is het goed te doen (als je maar uit de wind blijft). Hier, ook geen lekkere supermarkt met een versafdeling, tot we even afslaan om te draaien en de bordjes volgen naar winkelcentrum. We komen in een wat achteraf buurt maar wel met een flinke supermarkt. Eerst de kaarten op de post gedaan en dan de levensmiddelen voor een paar dagen. Komende maandag is het hier Victorie day en dat is een nationale feestdag (hemelvaartsdag niet!) en kunnen de winkels dicht zijn. Je ziet in deze streek een duidelijke afkomst van de Indianen. Veel mensen met zwart haar, gedrongen breed figuur en roodachtige huid. Verder zie meer muurschilderingen (de art van de Indianen). Het is inmiddels 1 uur geworden. We kunnen vrij snel dit stadje verlaten maar daarmee hebben we nog geen parkeerplekje gevonden om onze camper neer te zetten. We rijden tot het info-centrum op de grens met Manitoba en parkeren hier. Als onze broodjes zijn klaar gemaakt, zitten we naast de camper (uit de wind) in het zonnetje. Bij de info van Manitoba halen iets over campings. Nu we Manitoba inrijden veranderd het landschap sterk, van de bossen en meren en bergachtig naar vlak en open. Ook de wegstructuur is duidelijk anders, bredere wegen, minder borden, van links komend verkeer op een vierbaans weg, etc. We rijden weer om en om en zo wordt Winnipeg snel bereikt. We blijven de Trans Canadian hwy 1 volgen. Deze weg leidt ons door Winnipeg, zodat we ook van deze stad kunnen zien. Een aantal wegen doet rustig aan door de bomen in de middenberm. Aan de westkant van de stad wordt je overspoeld door borden van de winkels en centra's. Het doet bijna kermisachtig aan. Zo'n 13 km verder ligt de camping die wij hebben uitgezocht. Vlak bij de Hwy en toch aan het water en volgens de folder met Wifi internet. We melden ons aan en krijgen plek 10, met zicht op de rivier.

Voor internet kunnen we in het restaurant komen zitten. Op zich een mooie plek, jammer dat de wind zo fris is. Ellie maakt soep klaar en Jan zet de stoelen klaar. In het zonnetje eten we onze soep. Jan probeert internet, doet het in de Camper, maar er niet buiten. Als Ellie pannenkoeken gaat maken, zend Jan wat e-mails naar de kinderen en vrienden. Na het eten maken Jan en Ellie het album klaar voor de website. Maar helaas werkt nu de Wifi niet meer. Gaan met de laptop naar het restaurant en hier kunnen we de beelden uploaden naar de website. Ondertussen nemen we koffie met wat erbij. Dit lukt allemaal goed, alleen heeft het programma de mappen en de foto's iets door elkaar gegooid. In de camper verslag gemaakt en wat uitgezocht hoe het komt dat de mappen door elkaar staan. Jan maakt een nieuw album, als er morgenochtend verbinding mogelijk is zal de goede indeling op de website worden gezet door Jan. Nog iets uitgezocht waar we morgen langs kunnen gaan.

Dag 15 : **Zondag 21 mei 2006**
Vertrekplaats : **St. Francis Xavier (Winnipeg)**
Tijdstip vertrek : **11 uur**

Aankomstplaats : **Aspen (Oaklake), Manitoba**
Tijdstip aankomst : **18.15 uur**
Naam camping : **Aspen Gove**
Km stand aankomst : **28565 km (327 km, totaal 4726 km)**

Reisverslag: Tegen zevenen opstaan, het is fris in de Camper. Jan zet de verwarming aan en er komt geen warmte. Even het gasstel geprobeerd, een zeer klein vlammetje! Dus de gastank is leeg. Jan kleedt zich aan en gaat kijken hoe de gastanks verwisseld kunnen worden. Het blijkt dat de beide flessen hebben open gestaan en dus beide flessen leeg zijn! Ellie komt ook kijken (aangekleed). Jan haalt de beide flessen eruit. Wat te doen? Jan gaat eerst kijken of bij de winkel/tankstation gas verkocht wordt. Dit blijkt inderdaad zo te zijn (ruilflessen). Samen met de twee lege flessen naar de winkel. De man helpt ons en kijkt naar de datum op de flessen, een is er oké, maar de ander is te oud en kan niet omgeruild worden. Dus maar een fles met butaangas. Is genoeg voor vandaag. Wel geeft de man nog aan waar de oude fles gevuld kan worden (in de volgende plaats bij Co-op). De beide flessen weer geplaatst, de lege uiteraard vooraan gezet. We kunnen weer water koken voor de thee en de verwarming kan aan om de zitruimte een beetje aangenamer te krijgen (hoewel het niet echt koud is). Als Ellie de tafel dekt en thee maakt, kijkt Jan of de internetverbinding werkt. Hij doet het en dus stuurt Jan het nieuwe album naar de website. Daarna ontbijten en de andere zaken doen. Koffie drinken doen we in het zonnetje. Het is nu wat beter dan gisteren met minder wind. Jan gaat water vullen en de tanken legen en Ellie zet nog koffie die weer in het zonnetje wordt genoten. Het elektra afkoppelen en we kunnen vertrekken. We gooien onze tank nog vol bij de Camping (en krijgen 1 cent korting als campinggast). Nu blijkt de diesel in Manitoba wel 10% goedkoper te zijn dan in de vorige provincies. We gaan op weg naar de eerste plaats en zien dat deze plaats nogal van de hwy aflight en rijden door. Veel verder langs de hwy zien we een Co-op liggen, wij er naar toe. Navraag leert ons dat de verkoopster geen diploma heeft om gasflessen te vullen. Dus verder en zien weer een grote Co-op. Ook hier blijkt het niet te kunnen omdat de chef de sleutel heeft! We besluiten vandaag niet meer te zoeken en het tot morgen uit te stellen. Het landschap is ontzettend weids. Je kan vele km kijken over velden en akkers, duidelijk zijn dit prairies (geweest). Bij een parkeer/rustplaats gaan we lunchen. Jan maakt de boterhammetjes en Ellie zit in het dunne zonnetje. We gaan verder tot de afslag naar het Spruce Wood park (gisteravond uitgezocht). Dit blijkt wel 27 km verderop te liggen. Ellie rijdt daar naar toe over kaarsrechte wegen. In het park bij de kampbeheerder nagevraagd waar te wandelen is naar Devils Punch Bowl. Blijkt vanaf de overkant van de weg te zijn en moeten alleen een parkeerkaart van 6 dollar kopen, doen we en rijden naar de parkeerplaats. Je kan hier vandaan verschillende trails lopen en onze naar Punch Bowl is heen en terug 7,2 km. Het pad leidt door een duinlandschap welk zeker lijkt op de Nederlandse duinen, maar is toch anders. Een mooie tocht, in mul zand de heuvels op en af. Verschillende bloemen en planten gezien. Bij de Punch Bowl, een meertje welk verdiept ligt verscholen in deze duinen, is het eindpunt. Hier zien we een beverdam (hebben we meer gezien in het landschap van Canada). We hebben het behoorlijk warm gekregen van het lopen en hebben dan ook onze vesten uitgedaan. Wij zijn om twee uur vertrokken en zijn tegen half vijf weer bij de camper terug. Eerst nemen we een koel glaasje jus. Nu we weten waar we zijn en met behulp van de grote Canada kaart besluiten we over de binnenwegen naar de geplande camping te gaan. Zeer lange rechte wegen (30 tot 40 km kaars recht!) waarop wel 100 km/u mag worden gereden en het verkeer nauwelijks het noemen waard is. Tot een 10 km voor de camping komen we weer op de weg 1 om bij de camping af te kunnen slaan. Een duidelijke familie camping. Veel vaste plaatsen maar nu zijn wel bijna alle bewoners aanwezig. We krijgen plek 40 (in de 2^e street). Elke plek heeft aan drie kanten een afscherming van struiken. We hebben weer veel bekijks met onze camper. De mensen beginnen spontaan een praatje. Even in onze stoeltjes in de warme zon wat drinken en Ellie gaat het eten klaar maken. Na eten samen afwassen en de koffie zetten. Als we de koffie buiten opdrieken komen er weer mensen een praatje maken. Een ommetje lopen en we zien een hiking trail het bos in gaan. Gaan

we in en na 20 min., waarin we alleen maar verder van de camping af gaan, besluiten we om te keren om niet in het donker nog door het bos te moeten lopen. Over de camping gelopen. Nog een kop koffie buiten gedronken, tot 10 uur buiten gezeten (Ellie puzzelen en Jan het verslag maken).

Dag 16 : **Maandag 22 mei 2006**

Vertrekplaats : **Aspen (Oaklake)**

Tijdstip vertrek : **9.40 uur**

Aankomstplaats : **Big Beaver (bij Big Muddy Badlands), Saskatchewan**

Tijdstip aankomst : **17.15 uur (1 uur terug gegaan)**

Naam camping : **Big Beaver Regional Park**

Km stand aankomst : **29042 km (477 km, totaal 5203 km)**

Reisverslag: Kwart over zeven zijn we wakker, ook hier hebben we vannacht treinen horen toeteren voor de overwegen. Goed geslapen. Na het ontbijt lekker gedoucht, wel vreemd om op houten planken te staan waar tussen het douchewater weg loopt. Koffie drinken en in de zon zitten en bekijken hoe en waar we heen gaan. We willen zeker ook wat gaan zien in Saskatchewan. Voor we weg gaan proberen we Manon nog te bellen (via een telefoonautomaat) maar is niet thuis. Een rustige tocht naar de borderline met Saskatchewan. Er is nauwelijks verkeer, wellicht omdat het vandaag Victorieday (=nationale feestdag) is. Het informatiebureau is open. We worden uiterst vriendelijk en aardig geholpen. Samen de route bepaald en waar we zeker heen moeten gaan. Hier moet de klok weer een uur terug gezet worden (8 uur verschil met Nederland) maar dat doen wij pas in de avond (hebben we een uur meer). Omstreeks half twaalf gestopt bij een tankstation waar ook gas wordt verkocht. De gastank kan gevuld worden. Ook tanken wij nu maar meteen onze dieseltank. We nemen bij dit tankstation koffie en wat er bij mee en gaan weer op pad. De koffie kan onderweg opgedronken worden (speciale beker met deksel). We slaan van de hwy af en gaan naar het Moose Mountainpark. Hier gaan we niet in maar bij een picknickplaats stoppen we. Het is inmiddels wel al ca. 25 gr. geworden! Het wordt vandaag tegen de 30 gr. Jan maakt de lunch klaar en Ellie mag in de zon zitten. Na de lunch verder en dan slaan we de Red Coat Trail in. Vele kilometers door (oud) prairie land. Soms erg vlak en nu ook zeer licht heuvelachtig. Het mooi en leuk om te zien, maar na ruim 200 km vrijwel rechte wegen is het wel genoeg. Erg aardig, we zien onderweg 2 gaffelantilopen (opgezocht in boek) in de berm van de weg. In Weyburn kopen we bij een Esso station een ijsje. Anderen doen dit ook maar nemen enorme bekers met ijs in allerlei smaken. Jan haalt hier ook geld uit de automaat. We willen naar de Big Muddy Badlands en slaan nu af en draaien weg 34 op die naar de grens met de VS gaat. Dit is zondermeer een zeer mooie weg. Erg heuvelachtig en daardoor zijn er schitterende uitzichten over de (hier voornamelijk) graslanden. Dit zijn nog echt prairies. Een weg waar nog minder auto's rijden. We rijden door een breed dal met bijzonder uitzijnde bergen (naar later blijkt is dit het belangrijkste deel van de Muddy Badlands).

We hebben een camping uit gids uitgezocht in Big Beaver, een kleine camping. Zo'n 10 km voor de grens met de VS ligt verscholen in een dal Big Beaver. Als we het dorpje binnen rijden zien we de camping liggen, leeg. We zien een man wel het gras van de camping maaien en vragen naar het hoe en wat. Er is nog geen water en na het proberen met Ellie haar föhn blijkt er wel elektra te zijn. Wij hebben geen zin verder te rijden (het is warm en laat) en dus zetten we de camper op een van de net gemaaide plaatsen. Later komt de man nog het water aansluiten (maar is niet om te drinken!) Betalen moeten we bij de storekeeper, maar die blijkt vandaag gesloten te zijn.

Na even gezeten te hebben in zon/schaduw en in de warme wind gaat Ellie het eten klaar maken. We eten buiten op een van de banken. Daarna wast Jan af. We lopen door het dorp, het is uitgestorven. Als we staan te kijken naar het terrein waar stierrijden worden gehouden komt er een oude baas in de auto bij ons staan. Een heel verhaal, leuk. De muggen komen, we gaan binnen zitten met alle ramen en de deur open (overal zit gaas voor). We bepalen de route voor de komende dagen. We hebben nog aardig wat tijd. Jan doet de financiën en het verslag, Ellie puzzelt en leest de folders.

Dag 17 : **Dinsdag 23 mei 2006**
Vertrekplaats : **Big Beaver (bij Big Muddy Badlands)**
Tijdstip vertrek : **10 uur**

Aankomstplaats : **Cypress Hill Park, Saskatchewan**
Tijdstip aankomst : **18.00 uur**
Naam camping : **Provinciaal Park**
Km stand aankomst : **29471 km (429 km, totaal 5632 km)**

Reisverslag: Half zes (oude tijd) zijn we wakker maar dat is erg vroeg zodat we ons nog even omdraaien en even voor zevenen opstaan. Ene kant is een blauwe lucht te zien en de andere kant is erg donker. De zon schijnt lekker warm en we drinken onze ochtend jus in de zon (uit de wind). Ontbijt eten we binnen. Omdat hier de douches nog niet echt werken (bruin water) wassen we ons in de camper. Het wordt donker en er dreigt onweer (in de verte bliksem). We lopen omstreeks kwart voor negen naar de store om het staangeld te betalen. Het regent nu iets, we nemen de plu mee. De Aust store is een bekende store met de kreet "als wij het niet hebben dan heeft u het niet nodig". In deze winkel dan van alles te koop. Wij kopen brood, bodycreme, sla, etc. Wij totaal, inclusief staangeld slechts 16 dollar kwijt. Als we in de camper koffie drinken, is er een flinke onweersbui. Om 10 uur rijden we een keer door de straat en filmen de store.

Nu op weg door dit voor ons vreemde landschap. Zo oneindig grote velden en vlaktes en toch aardig heuvelachtig. Voorbij Willow Bunch stoppen we voor de koffie. In de verte (we kijken zeer ver weg over de vlaktes) verschillende onweersbuien over het land trekken (wij hebben geen regen meer gehad). Over de reis naar Cypress Hills is weinig te melden. Wel hebben we vandaag diverse keren de hertjes gezien, hebben we over grindwegen moeten rijden en hebben we in het zonnetje ons brood kunnen eten. In Eastend stopt Ellie voor soft ijsje. We maken foto's van dit stadje. Het Provinciaal Park Cypress Hill ligt hoog op de deze heuvels. Het heeft diverse kampeerterrijnen. Wij melden ons aan en krijgen een plaats op de Terrascamping. Hier staan we geheel alleen niet ver van de douches. Jan (en Ellie helpt) maakt het kampvuur aan (moesten een permit kopen). Ellie maakt het eten klaar. Nu gaan we eerst een trail lopen die vlak bij ons vertrekt, over een ander terrein waar wel andere campers staan, door het bos naar het strand van het meer. Tussen (de nu leeg) staande zomerhuisjes zien we hertjes lopen. Het is al vrij donker dus een foto nemen gaat slecht. Vanaf de parkingang via de weg naar onze camper. Ellie stookt het vuur weer op en nemen koffie. Jan gaat afwassen en uitzoeken wat wij in Alberta willen gaan doen zodat we morgen bij de goede folders kunnen vragen. Vandaag niet aan het verslag gewerkt.

Dag 18 : **Woensdag 24 mei 2006**
Vertrekplaats : **Cypress Hill Park**
Tijdstip vertrek : **10.10 uur**

Aankomstplaats : **Dinosaur Park bij Brooks, Alberta**
Tijdstip aankomst : **18.00 uur**
Naam camping : **Provinciaal Park**
Km stand aankomst : **29768 km (297 km, totaal 5929 km)**

Reisverslag: Als we wakker worden beloofd het een mooie dag te worden. Eerst de normale ochtend dingen gedaan, waarbij gezegd moet worden dat de douches lekker warm en gratis zijn. Ellie wast het achterraut van de camper schoon met afwasmiddel (van stof erg vies geworden). Na de koffie net na tienen vertrekken we. Eerst langs het dumpstation. Ellie spuit nu de achterkant schoon en het raam glimt weer. Half elf rijden we het park uit. We dalen de heuvels af en rijden uiteindelijk weer op de snelweg nr. 1 richting Alberta. Onderweg weer hertjes gezien. Het zonnig en warm. Bij de Informatie in Alberta halen we folders en boekjes. We parkeren de camper in het aangrenzende parkje en zetten de stoeltjes buiten (in de luwte van de camper). Koffie en later onze lunch. We hebben wederom aanspraak van een Canadees. Omstreeks half twee rijden we naar Medicine Hat. De weg is saai te noemen. We zien een grote superstore liggen en besluiten eerst wat boodschappen te halen. Vervolgens zoeken we de grootste Tipi ter wereld op. Blijkt een stalen

framework te zijn in de vorm van een Tipi. Foto's genomen en bekeken. De snelweg nr 1 naar Brooks is nog saaier te noemen. Het is omstreeks 90 km, het vlak en alleen groene weiden, nauwelijks bomen, geen afslagen en alleen maar echt door. Bij Brooks slaan we af en stoppen bij een kruispunt om samen te overleggen welke camping we nemen. We besluiten toch naar het Dinosaur park te gaan. Via de binnenwegen. Bij de laatste bocht en bij een store gaat iets piepen en blijkt dat de diesel bijna op is. Jan kan net afslaan naar de store die ook diesel verkoopt. We zijn helemaal vergeten om op de tankinhoud te letten!

Voor je het park in gaat is er een prachtig uitzicht over de zeer typisch bergen. Het zijn geen bergen maar in de vlakke zijn door regen en water geulen ontstaan. De hardere steenlagen blijven liggen op de zachte leem ondergrond. Hierdoor kon ook de 65 miljoen jaar geleden woende dino's bewaard blijven. In het park mogen we zelf een plek uitkiezen. We nemen een zeer royale plek naast andere campers. Ja, hier is druk te noemen (hoewel maar 10-20% is bezet). We willen graag wandelen, het weer is prima. We besluiten een broodje met gebakken ei te nemen. Omstreeks zeven uur gaan we op pad over de trail door het park. Schitterende "bergen" en een unieke omgeving. We hebben gelezen (en er staan diverse borden met waarschuwingen) dat hier ratelslangen leven. Als we over het pad lopen horen we duidelijk "ratelen". Wat nu te doen? We lopen aan de andere zijde van het brede pad verder, maar waarschijnlijk was het geluid van een krekkel of kikker afkomstig. We zien weer verschillende keren hertjes lopen. Na ruim een uur zijn we terug. We nemen koffie en Ellie probeert een vuurtje te maken. Onze burens nodigen ons uit om bij hun goed brandend vuur te komen zitten. Doen we en kletsen veel over Nederland en Canada. Ellie kan dit allemaal goed weer geven. Aan de overkant van het kleine riviertje lopen de hertjes over de camping. Omstreeks half elf nemen afscheid en gaan in onze camper nog wat drinken.

Dag 19 : **Donderdag 25 mei 2006**

Vertrekplaats : **Dinosaur Park bij Brooks**

Tijdstip vertrek : **13.30 uur**

Aankomstplaats : **Drumheller, Alberta**

Tijdstip aankomst : **16.00 uur**

Naam camping : **Dinosaur Trailer Park**

Km stand aankomst : **29946 km (178 km, totaal 6107 km)**

Reisverslag: Als we wakker worden is er veel wind en blauwe lucht. In de loop van de ochtend komt er meer bewolking. Opstaan en ontbijten. We gaan douchen en dit blijkt 2 dollar te kosten, we moeten hiervoor even geld in de automaat wisselen. Ellie zet koffie en Jan gaat (eerst aan de campingtafel en later in een stoeltje) buiten de verslagen zitten maken. Ondertussen gaat Ellie was in de laundry doen. Ellie wisselt met de burens de adressen uit. Na de tweede koffie lopen we de Badlands Trail, ca. 1,3 km. Hiermede gaan we meer het gebied in. Het is en blijft een bijzondere natuur. Mooie bloemen en cactussen. Als we om over half een terugkomen maken we de lunch klaar en nuttigen we deze voor de camper. De buurman Dave (en Violet) wil een foto van ons beide maken en via e-mail naar ons zenden. Omstreeks half twee vertrekken we, inmiddels is de zon achter de wolken. Op zich is het niet ver naar Drumheller en voert over binnenwegen en een stukje over de snelweg. Om vier uur melden we ons bij de receptie. Deze camping om twee redenen uitgezocht, dichtbij stadje en heeft wireless internet. We krijgen plek 49, natuurlijk is deze camping weer geheel anders (en valt wat tegen bij vanmorgen). We lopen in onze korte broek en hemdje naar downtown. Eerst bij de informatie staat er een grote dinosaurus. Deze gaan we in want boven in is er uitkijkplatform. Het wordt al wat frisser, in de verte zijn zeer donkere wolken. We lopen door wat straten, ziet er armoedig uit en de winkels spreken ons niet aan. We hebben brood nodig maar dit is niet te vinden. We gaan terug naar de camper. Als we de lange broek aan hebben gaan we even naar een andere camping omdat daar wellicht een minimarkt zou zijn, nee dus. Weer terug in onze camper gaat Ellie koken en Jan gaat kijken of de verbinding werkt. Wel iets maar niet goed. Jan gaat eerst met Ellie de foto's uitzoeken voor de website. Jan gaat de foto's ordenen. Het eten is klaar als het album gemaakt kan worden. Onder het eten denken we er over om naar de Bibliotheek te gaan. Na het eten gaat Ellie op de receptie navraag

doen over de wireless verbinding. Zij krijgt de sleutel op. Helaas lukt het niet meteen, maar nadat Jan de verbinding opnieuw invoert lukt het wel. We lezen onze e-mail en Jan gaat de foto's uploaden. Nog even op internet gekeken naar de campgrounds in de Rockies. Tussen de koffie door maken we nog een wandeling de andere kant op. Weer terug, Ellie gaat puzzelen en maakt het verslag.

Dag 20 : **Vrijdag 26 mei 2006**
Vertrekplaats : **Drumheller**
Tijdstip vertrek : **10.15 uur**

Aankomstplaats : **Rocky Mountain House, Alberta**
Tijdstip aankomst : **17.15 uur**
Naam camping : **Wilderness Village Resort**
Km stand aankomst : **30282 km (336 km, totaal 6443 km)**

Reisverslag: Het heeft vannacht geregend. Als we wakker worden en opstaan is het droog maar zwaar bewolkt. Helaas blijft het vandaag zwaar bewolkt en af en toe regen, vooral fris (10 gr). De normale ochtend activiteiten en bij het douchen moeten we weer betalen. Om ca. 10 uur hebben we de koffie op en gaan we alleen nog even dumpen. Daarna rijden we eerst naar de IGA, een grote winkel met levensmiddelen. We kopen voor een paar dagen in. Als we de boodschappen in de Camper brengen zet Ellie nog een beker koffie. In de verte regent het. We rijden naar de HooDoo's, het regent nu flink. Hier blijven we in de auto en nemen wel foto's, vallen wat tegen, hadden een groter formaat verwacht. We rijden weer terug naar Drumheller en gaan dan weg 9 op. Aan deze weg zou de Horsshoe canyon moeten liggen maar die komen wij niet tegen. Het is wel weer droog. We rijden door naar Buffalo Jump Park. Onderweg parkeren we om te lunchen, langs de kant van de weg bij een afritje naar de velden. Met dit koude weer eten we uiteraard in de camper. Elke keer als er een vrachtwagen langs raast schudt de camper heen en weer. Wederom allemaal lange en rechte wegen. In het park kan je prachtig zien van hoe hoog de buffels werden gedreven. De omgeving is prachtig, jammer dat het geen weer is om even lekker te gaan zitten. Nu op ons gemak verder, eerst naar Red Deer. Bij de informatie, die we op de snelweg tegenkomen, halen we folders van de Rockies en een campinggids van BC. Nu verder naar Rocky Mountain House, we gaan even tanken. We hebben enkele campings uitgezocht. Bij de eerste rijden we langs en zien dat het erg nat is op de camping straten. We gaan verder. Een bord van een camping in een provinciaal park (5 km). We gaan kijken en rijden naar de ingang, maar dit blijkt een particuliere camping te zijn. We melden ons toch aan. Het is wel een van de duurste tot nu toe. We mogen zelf een plek uitkiezen. Als we op plek 9 van de Deerroad staan gaan we even dit melden bij de receptie. Kijken bij de wasserette en zien meerdere machines staan. Ellie gaat een witte was er in doen, wastijd 24 min. In de camper de kachel aan, het eten klaar maken. Jan gaat na de wastijd de spullen in de droger doen. Inmiddels heeft Ellie het eten klaar. Na het eten kunnen we de droge was ophalen. Afwassen, koffie en een rondje over het terrein lopen. Nog een keer koffie en verslag schrijven. Uitzoeken waar en hoe morgen in het Banffpark te overnachten.

Dag 21 : **Zaterdag 27 mei 2006**
Vertrekplaats : **Rocky Mountain House**
Tijdstip vertrek : **9.00 uur**

Aankomstplaats : **The Icefield Parkway (Banff NP), Alberta**
Tijdstip aankomst : **16.45 uur**
Naam camping : **Mosquito Creek**
Km stand aankomst : **30562 km (280 km, totaal 6723 km)**

Reisverslag: Om half negen hebben we ontbeten, zijn onder de (gratis en lekkere) douche geweest. Ellie zet de koffie en Jan gaat de water vullen en het elektra afkoppelen. Na de koffie vertrekken we om eerst nog even te dumpen. Het is wel erg bewolkt maar het is droog. In het eerste deel zien we weer hertjes en later niet meer. Halverwege naar Nordegg gaat het wat regenen. De temperatuur is laag, iets boven nul. We zien al iets als natte sneeuw vallen. Het is bijna half elf was we bij Nordegg aankomen. We rijden naar de informatie, blijkt ook een museum, souvenirwinkel en een lunchroom te

zijn. We kopen twee kleine hoedjes voor de kinderen in de shop. In de lunchroom nemen we koffie met homemade appelgebak met ijs. Lekker. We gaan we verder, nu naar het NP van Banff en Jasper. Een prachtige weg. Het regent nog wel wat maar gaande weg wordt het droger en het blijft de verdere dag ook droog. Gelukkig rijdt Ellie zodat zij bij de ingang de kaartjes kan vragen. We blijven tenminste twee dagen (overnachten ergens). De vrouw die ons helpt spreekt een paar woorden Nederlands (Oma en Opa in Delft). Kort hierna stoppen we bij het Saskatchewan river Crossing. We gaan eerst gebruik maken van het toilet en kopen dan nog een aantal kaarten. We kijken nog wat rond maar vinden niet iets leuks voor de kinderen. We hebben trek gekregen en rijden naar de parkeerplaats van Mistaya Canyon. We maken ons broodje en eten die wel binnen op (buiten zitten is te koud). Na de lunch lopen we het pad af naar de Canyon. Het water in de canyon ligt erg diep, in onze beleving was dit drie jaar geleden wel anders. Het blijft mooi om te zien. Op ons gemak terug gelopen. We rijden nu naar de parkeerplaats bij Peyto lake. Hier ligt nog veel sneeuw in het bos en langs de voetpaden en op het parkeerterrein (deels vrij gemaakt). Het is zelfs lekker weer geworden, met zon. We lopen langs de weg naar boven en naar het uitzichtplateau. Het is prachtig om dit te zien. Het meer heeft nog de zelfde groene kleur, maar nu met witte vlekken erin want het meer is nog bevroren. We nemen foto's en wandelen langs het voetpad terug naar de parkeerplaats. Terug bij de camper nemen we een bekertje jus. De volgende stop is het Bow lake. Ook dit is nog bevroren. Hier hebben we drie jaar geleden een mooie wandeling gemaakt. We lopen een klein ommetje en nemen foto's. Bij de Mosquito Creek rijden we de camping op om even te kijken. Een camping zonder voorzieningen (geen water, geen elektra). Ruime plekken. Ellie voelt hier wel voor. Het is nog wel aan de vroege kant. We rijden naar Lake Louise, onderweg besloten niet door te gaan maar de nacht door te brengen bij de Mosquito Creek. Bij de volgende gelegenheid draait Jan de camper en rijden terug. Op de camping eerst een rondje gelopen om een plek te zoeken, we gaan op 34 staan met gezicht naar bergen. Zelf inschrijven en betalen in een envelop. We nemen ook een permit voor het vuur. Er is hout genoeg. We beginnen met het aansteken van het vuur bij de camping tafel. Jan hakt wat hout kleiner. De buitentemperatuur zal enkele graden boven nul zijn. Het vuur is snel aan en is warm. Ellie maakt soep klaar die we later bij het vuur nuttigen. We nemen wat te drinken en zetten de pizza in de oven. Ook de pizza eten we op aan de camping tafel bij het vuur. Af en toe breekt de zon weer door. Ook de koffie drinken we bij het vuur. We maken nog een ommetje over de camping. Jan gaat het verslag maken en Ellie blijft nog wat in hout stoken en gaat later afwassen. Al met al leek het een sombere dag te worden maar dat is het zeker niet geworden!

Dag 22 : **Zondag 28 mei 2006**
Vertrekplaats : **The Icefield Parkway (Banff NP)**
Tijdstip vertrek : **9.40 uur**

Aankomstplaats : **Fairmont, BC**
Tijdstip aankomst : **17.30 uur**
Naam camping : **Fairmont Hot Springs Resort**
Km stand aankomst : **30769 km (207 km, totaal 6930 km)**

Reisverslag: Als we kwart over zeven opstaan is het niet zo koud in de camper, want de kachel is al een paar keer aangesprongen. Buiten is het enkele graden boven nul. Fijn de kachel hoger gezet. Wassen en aankleden is snel gebeurd. Lekker ontbijten en naar buiten kijken. Er is helaas geen beer te zien. Even buiten lopen en de omgeving opnemen. Koffie drinken en we kunnen vertrekken. We rijden naar Lake Louise, onderweg zien we langs de kant van de weg een Moose staan. Op het parkeerterrein bij Lake Louise is niet druk. We wandelen naar het meer en een groot stuk langs het meer. Het is wel wat fris en naar achteren, meer tussen de bergen, hangen veel wolken waar een spatje regen uitvalt. Inmiddels is het parkeerterrein aardig vol geworden. Ellie zet koffie, die we buiten staand op drinken. We rijden langs de winkels van lake Louise om de kaarten op de post te doen. Over weg nr 1 naar de afslag van het Kootenay park. Het is meteen aardig wat stijgen met de camper en helaas missen we de hoogte van de pass (of niet aangegeven?). We stoppen op de parkeerplaats bij de Paint Pots. We eten eerst een boterhammetje en maken daarna een wandeling.

Een wandeling naar de Paint Pots, een soort modder en ijzergesteente waarvan de Indianen vroeger rode verf maakte. We komen ook over een leuke brug. Na verder gereden te zijn stoppen we bij de Numa Creek om wat foto's te maken. Weer verder stoppen we bij de info/winkel en kopen een ijsje die wij buiten op een bankje opeten. Ondanks dat er nauwelijks zon is, voelt het warm aan. We gaan verder, onderweg een flinke bui. Bij een kampeerterrein, waar we rondje over rijden om te zien of wij hier willen staan, zien we hertjes die we op de film vastleggen. Weer verder komen we bij een uitzichtpunt, hoewel droog is het uitzicht nu niet mooi te noemen. Nu naar Radium Hot Springs. Plotseling ziet Ellie een beer in de berm van de weg lopen, Jan stopt zo snel mogelijk (40 of 50 meter). Ellie gaat er meteen uit om foto's te nemen. Jan kijkt in spiegels en ziet even niets en stapt ook uit en ziet de beer de weg oversteken. Gelukkig is er geen ander verkeer. We nemen een aantal foto's en de beer is aan de overkant in de bosjes verdwenen. We rijden nu het park uit en rijden door naar Fairmont. Bij het Fairmont Hot Springs Resort krijgen we plek 46. Het zwembad ligt op loopafstand. We gaan eerst thee drinken. Maken een rondje over het terrein, kijken naar tijden van zwembad en kijken bij eetcafé. Ellie gaat in de Camper de sla klaar maken. Dan halen we kip en frietjes in het eetcafe en eten dit in de camper op. Een beker met koffie en dan gaan we naar het zwembad. Kwart over acht stappen, eerst in zwemkleding door de frisse buitenlucht, in het water van 39 gr. Lekker warm! We gaan twee keer naar het grotere koelere water (32 gr). Half tien gaan we ons aankleden. Terug in de Camper nemen we de route van morgen door.

Dag 23 : **Maandag 29 mei 2006**

Vertrekplaats : **Fairmont**

Tijdstip vertrek : **10.30 uur**

Aankomstplaats : **Creston, BC**

Tijdstip aankomst : **14.30 uur (klok een uur terug)**

Naam camping : **Scottie's RV Park & campground**

Km stand aankomst : **31003 km (234 km, totaal 7164 km)**

Reisverslag: Jan heeft wat minder zin om op te staan. Het is half bewolkt. Na het ontbijt douchen, prima douche en weer gratis! We vullen de watertank en dumpen het grijze en zwarte water, nu lekte er niets.

Voor we vertrekken halen we bij de receptie nog wat folder materiaal van de streek waar we nu door heen gaan. De lucht is vol met wolken en grote blauwe stukken. Net na de ingang van het park kan je prachtig over het dal heen kijken. De reis gaat voorspoedig. We zien links van ons opnieuw van die bergen waar de buitenzijde van leem wegspoelt en daardoor vreemde punten ontstaan en als er dan een harde steen op ligt krijg je HooDoo. Bij een parkeerplaats aan de snel stromende ... rivier drinken we onze koffie. De zon is warm, de buitentemperatuur ca. 14 gr. Rustig rijdend en vooral kijkend/genieten naar/van de omgeving. Tegen enen zien we een mooie parkeerplaats om te gaan lunchen. Aan het einde van een grasveldje staat een hek en daar achter moet in de diepte de rivier liggen, we gaan natuurlijk kijken. We zien de rivier, maar we zien ook hele mooie HooDoo's en dan van boven af. Weer lekker in de zon zitten eten, achter ons, tegen de hogere bergen is erg donker. Na een uurtje gaan we verder. We gaan nu een volgende tijdzone in, Pacific time en verschillen nu 9 uur met Nederland. Vrij snel bereiken we Creston. De camping ligt in het stadje, even zoeken, we rijden tussen fruitbomen (kersen?) door. De camping, een soort parkachtig terrein. We krijgen plek 11 onder grote bomen. Hier staan we ook goed om wireless te kunnen internetten. Als de Camper staat nemen we wat te drinken, zittend op de bank in de zon. Het centrum van Creston ligt op loopafstand en het is nog vroeg, dus gaan we lopen en kijken. Als we op de weg lopen zien we een erg donkere lucht (we krijgen een paar spatjes en de rest trek een andere kant op. Bij de Informatie halen we nieuwe folders. De winkelstraat heeft erg wat winkels (maar ziet er in onze ogen niet uit). Ellie koopt bij een winkel drie shirtjes voor ca 20 CAD. Bij de bakker halen we een brood en twee appel dingetjes (verkopen ook brood met "Born yesterday"). Voor de kleinkinderen kopen we een schoolbus. We gaan weer richting Camper. We gaan buiten zitten om de foto's op de computer te zetten en uit te zoeken voor de website. Helaas vallen er wat later wat spatjes regen, zodat we maar binnen de foto's

uitzoeken. Ellie maakt het eten klaar en Jan maakt de foto's klaar voor het website programma. Na het eten samen afgewassen en heeft Jan met de koffie de website gevuld. Ook een e-mail naar de kinderen gezonden. We maken in de schemering een wandeling over het terrein. Het blijkt dat de weg door de camping ook nog naar woonhuizen leidt, nu ja grote woonwagens. Nog gepuzzeld en gelezen.

Dag 24 : **Dinsdag 30 mei 2006**
Vertrekplaats : **Creston, BC**
Tijdstip vertrek : **10.10 uur**
Aankomstplaats : **Cristina Lake, BC**
Tijdstip aankomst : **15.30 uur**
Naam camping : **Cascade Cove**
Km stand aankomst : **31229 km (226 km, 7390 km)**

Reisverslag: Het beloofd een mooie dag te worden. Na het ontbijt en douchen (weer lekker en gratis!) buiten in de zon onze koffie gedronken. Jan begint buiten op de computer aan het verslag van gisteren. Omdat het zo lekker weer is willen we op tijd weg gaan. Dus na de koffie meteen ingepakt (geen water en geen dump). Even over tienden rijden we weg. Eerst nog naar de Super (hebben we gisteren gezien) om enkele boodschappen te halen. Naast de boodschappen koopt Ellie twee paar slippers. We rijden de weg 3 die steeds dicht langs de grens met de VS loopt. We gaan 70 km door een berg en bos landschap die over de Kooteney Pas loopt. Bij een rustplaats drinken we koffie. Er is wel zon met af en toe een wolk, maar het is wat fris (al hoger gelegen). Op de pas ligt nog veel sneeuw. We maken foto's en filmen. Dit hadden we niet verwacht. Een prachtige weg om af te dalen. Wederom bij een rustplaats aan de Lose Creek eten we ons brood. Ellie heeft de stoeltje bij de snel stromende creek gezet. Als we ons brood op hebben gaat het wat spatten (geen regen). We gaan inpakken en rijden verder. We gaan weer een volgende hoge pas over bij Rossland. Hier geen sneeuw maar wel mooie uitzichten. We maken nog een stopje en eten een bekertje met pudding. Nu komt Cristine Lake in zicht. Ellie had al een camping uitgezocht en die bereiken we moeiteloos. Ziet er goed uit, mooi gras en niet duur. We mogen de camper neerzetten waar we willen. We kiezen een plek met uitzicht op de brug. Na wat gedronken te hebben en onze korte broek te hebben aangedaan (20-25 gr) lopen we naar de "beach". Een flink aantal treden van de heuvel af. Er ligt echt zand bij de zeer snel stromende Kettle rivier en er een massa aan boomstammen en ander hout op dit strandje. En dit ligt niet alleen hier maar ook op andere plaatsen op de oevers. We zien een massa water onder de brug vandaan komen maar kunnen er niet onder door kijken. We lopen een oude weg op naar boven en door wat stuikgewas kunnen we wel kijken. Het is een zeer snel stromende watermassa. Ellie wil ook wel aan de overkant kijken en dan moeten we de brug over. We lopen de oude weg verder omhoog en komen dan bij de huidige weg, we kunnen nu naar de brug lopen. Net over de brug zien we een bordje met een trap die aangeeft naar de Cascade Falls te gaan. We gaan dit zeer smalle voetpad in. Het is meer een bos en klimpad (en erg verwaarloost met veel rommel van vroeger?). We kunnen nu wel op verschillende op dit zeer snel stromend water en de grillige weg waar langs het water moet gaan, kijken. Tegen zessen zijn we weer bij de camper. We kunnen nu nog in de zon zitten. Ellie gaat de sla klaarmaken en de aardappelen schillen. Jan begint aan het verslag van gisteren en vandaag. Na het avondeten gaat Ellie om hout vragen. Dit wordt 10 min. later gebracht. We steken het vuur aan met wat kranten en klein hout. En zo blijven we tot het al echt donker is buiten bij het vuur zitten. En tot slot nog wat binnen in de camper wat gedronken.

Dag 25 : **Woensdag 31 mei 2006**
Vertrekplaats : **Cristina Lake**
Tijdstip vertrek : **10.00 uur**

Aankomstplaats : **Hedley, BC**
Tijdstip aankomst : **16.30 uur**
Naam camping : **Historic Colonial Inn**
Km stand aankomst : **31487 km (258 km, 7648 km)**

Reisverslag: Als we wakker worden is het mooi weer en ongeveer 20 gr. Ontbijten en douchen (nu een dollar) en aankleden is het normale ritme geworden. Uiteraard doen we vandaag meteen onze korte broeken aan. We twijfelen wat we moeten doen met het schoonmaken van de camper. Dat we de het camper deel van binnen moeten schoonmaken is wel duidelijk, maar de buitenkant en het interieur van de wagen? Ellie belt met het gratis nummer (via de munt telefoon) van Fraserway in Vancouver. Het gaat alleen om de binnenboel van het camperdeel en de binnenboel van de auto moet netjes zijn. Het gas hoeft niet vol gevuld te worden. Nu dit is dan wel duidelijk. Even voor tienden rijden we weg. Via mooie wegen en tussen de bergen naar we richting Odoyoos. Bij een PP gaan we even op een campground staan om koffie te drinken en de camper van binnen te filmen. Ons brood eten we bij een grote parkeerplaats. De stoeltjes in de zon. Na drie kwartier rijden we verder en zakken af naar Odoyoos. Een vrije steile weg met scherpe bochten, Ellie rijdt en Jan filmt. We komen nu in de warmste streek van Canada. Hier lijkt het op een desert gebied. De bomen en velden zijn wat anders. Er zijn vele wijnplantages (50% van de Canadese wijn komt hier vandaan). Ook vele andere soorten fruit. In Okanagan Falls zien we mensen ijs eten en stoppen ook. Het blijkt een geweldig leuke winkel te zijn waar zowel kado artikelen als fudge als koffie als ijs verkocht wordt. Vele soorten smaken en in omvang. We nemen een koekbakje met drie bollen ijs in verschillende smaken, waaronder Tiger. Buiten in de warme zon op een bankje zitten likken. Het is flinke hap maar wel lekker. Verderop nog even wat boodschappen halen zoals brood en vlees en groente en we rijden verder nu weer richting weg 3. Het is iets meer bewolkt geworden maar nog steeds warm. Bij Keremmeos kijken we voor een camping maar twee of drie stuks lijken ons niet. In Hedley zien we een Inn waar ook een RV park bij is. Ziet er netjes uit en stappen uit om ons aan te melden. Naast ons stopt een auto met, naar blijkt, met een Nederlands echtpaar. We maken een praatje en melden ons aan. Het Nederlandse echtpaar komt ook op de camping staan met een tentje (voor het eerst). Wij kijken bij de oude goudmijn. Maken een praatje met de bewoner van het voormalige kantoor van de mijn (1915 gesloten!). Zien tussen de stenen restanten leuke marmotachtige dieren. Onze campingtafel is erg wiebelig en een mannetje komt de poten beter vast maken. Ellie besteld meteen hout voor het kampvuur. Wat even later wordt gebracht. Na het eten (buiten aan de camping tafel) steken we ons vuurtje aan en komen de Hollanders. We kletsen over de vakanties en zij bezichtigen onze camper. Het druppeltje een klein beter, maar het wordt weer geheel droog. Even over half tien vertrekken de Hollanders en wij blijven nog buiten. Jan maakt het verslag af.

Dag 26 : **Donderdag 1 juni 2006**
Vertrekplaats : **Hedley**
Tijdstip vertrek : **11.05 uur**

Aankomstplaats : **Abbotsford, BC**
Tijdstip aankomst : **18.45 uur**
Naam camping : **Familie Vandervelden (Piet en Stephanie)**
Km stand aankomst : **31770 km (283 km, totaal 7931 km)**

Reisverslag: Vannacht was het warm, nog niet eerder zo warm gehad. Het is lekker weer en we blijven een beetje op de camping en nemen dan ook 2 x koffie. Inmiddels zijn de Hollanders Hub en Christine al vertrokken. We maken onze tanks weer eens goed leeg. We puzzelen nog wat. Als we vertrekken blijken we vlak bij het dorpje Hedley (hadden we kunnen lopen) te zijn geweest. We bellen naar Piet en Stephanie maar dit lukt niet. We gaan een wandeling maken door dit voormalige goudmijnstadje (in 1955 gesloten). Bij het museum kijken we door een verre kijker naar de voormalige

mijngebouwen, hoog op de bergen. We nemen foto's en Ellie koopt een kaart. Even over twaalven zijn we weer op weg. We gaan 2x een pas over met veel klimmen en dalen. De zon is intussen weg gegaan achter de wolken en het sputtert licht. Omdat we geen andere mogelijkheid zijn tegen gekomen stoppen in een park op een campingplaats en eten hier (in de camper) ons broodje. Als vertrekken komen ook Hub en Christine hier aan. We gaan verder en het gaat nu regelmatig echt regenen. We hebben wel weer hertjes gezien. In de regen stoppen we bij de Informatie van Hope. Zoeken over de Hot spring van Harrison. Navraag leert ons dat de weersverwachting voor morgen niet veel beter wordt. We besluiten weer naar Piet te bellen of wij vanavond langs kunnen komen. Nu lukt het wel (met een 1 ervoor) en we kunnen komen. In Abbotsford zoeken we het oude restaurant op (erg veel verkeer!) maar het is hier erg druk zodat we toch maar naar Mac Donalds gaan.

Dan zoeken we weg naar Piet (nog steeds regen), zo tegen kwart voor zeven zijn wij er. We worden hartelijk welkom geheten door Piet (Stephanie komt half negen thuis). Gezellig zitten kletsen met koffie, wijn en knabbeltjes. Stephanie laat ons de douche zien en tegen elf uur gaan we slapen in onze camper die op de oprit staat.

Dag 27 : **Vrijdag 2 juni 2006**

Vertrekplaats : **Abbotsford**

Tijdstip vertrek : **11.30 uur**

Aankomstplaats : **White Rock (Surrey), BC**

Tijdstip aankomst : **18.00 uur**

Naam camping : **Peace Arch R.V. Park**

Km stand aankomst : **31922 km(152 km, totaal 8083 km)**

Reisverslag: We hebben wat rommelig geslapen. Het was warm, gisteravond veel gekletst, het verkeer voor de deur, allemaal elementen om wat onrustig te zijn. We staan om half acht op en het is droog. Jan gaat zich scheren en Ellie pakt de douche spullen in. Jan neemt de laptop mee om deze op te laden. Piet en Stephanie zijn op en we worden zeer hartelijk goedemorgen gewenst. Piet heeft erge pijn in zijn mond en heeft de tandarts al gebeld. Wij gaan beide eerst douchen. Inmiddels heeft Stephanie de tafel in de keuken gedekt. Piet gaat zonder eten eerst naar de tandarts. Wij ontbijten (vlokken met rozijnen, brood, ei en druiven) met Stephanie en zitten gezellig te kletsen. Kwart voor tien is Piet weer terug (hij wordt volgende week geholpen). Stephanie komt in de camper kijken. Jan gaat met Piet de foto's op internet bekijken en Ellie gaat mee naar de naaikamer. We drinken koffie en kijken in de tuin (foto nemen). Tegen half twaalf vertrekken we (het gaat regenen). Op de snelweg stoppen we voor de tweede koffie (het is droog en blijft droog, hele dag in blouse gelopen).

Rijden naar Vancouver en het Stanley park, het is erg druk, vele stoplichten. Wel gezellig om te zien.

In het Stanley park gaan we eerst parkeren (dagkaart gekocht) en wat eten. Naar het theehuis gereden en geparkeerd. IJsje gekocht. Gelopen naar de Siwash rock. Foto's genomen. Leuk, helaas weinig zon. De stad uit gaan is net zo'n probleem, veel verkeer, veel stoplichten en de dieselmeter staat al bijna op nul! Eenmaal op de snelweg gaan we eraf om een pompstation te vinden, dit valt niet mee. Pas de derde heeft diesel. Vol getankt (was meteen de laatste keer). We rijden nu vrij vlot naar de camping bij White Rock. Hier zijn we om 18.00 uur. We krijgen 10% korting (klant van Fraserway). Er staan meer campers die morgen ingeleverd moeten worden. Ellie maakt het eten klaar. Na het eten maken we de foto's klaar voor de website. In de recreatieruimte is er de mogelijkheid om wireless te internetten, doen we dus. Jan brandt voor de zekerheid alle foto's ook op een CD. Koffers ingepakt (grote voor in de car gezet), de rode moet morgen nog verder worden gevuld. Tot slot we drinken en knabbelen nog wat.

Dag 28 : Zaterdag 3 juni en zondag 4 juni 2006

Vertrekplaats : White Rock

Tijdstip vertrek : 10.15 uur

Km stand aankomst bij Fraserway : 31941 km (19 km, totaal 8102 km)

Reisverslag: Vandaag gaan we terug naar Nederland. De wekker (telefoon) gaat om zeven uur af. Een kwartiertje later staan we op. Dit keer gaan we ons eerst douchen. De muntjes hiervoor zijn gisteren gekocht voor 50 cent per stuk. Bij heren is er niemand aan het douchen. Als we beide terug zijn halen we het beddengoed af en leggen dit buiten. De rode koffer op het bed en we kunnen weer wat op tafel leggen. Helaas hebben we geen brood meer, we nemen buiten in het zonnetje onze laatste jusje met drie crackers (uit Nederland). Inmiddels zijn ook de laatste drie eieren gekocht en eten we die op. Ellie pakt de koffer verder in en Jan brengt de rommel weg. De laatste spullen zoals meel, koffie, etc. geven we aan de burens. Canadezen die in Quebec wonen. Ellie krijgt als dank een blik Maple siroop (de man verkocht 80% hiervan in Canada). Ellie zet koffie en maakt de douche schoon. Jan begint aan het leidingwerk. Vullen en legen van de tanks. Nog even een plasje doen (niet meer in de camper!) en we gaan kwart over tien weg van de camping. Het gaat onverwacht snel, kwart voor elf zijn we bij Fraserway in Delta (bij Vancouver). De auto inleveren gaat vrij snel, de man loopt wat punten na en is tevreden. Ellie geeft nog even door de afvoer soms niet goed af sloot. De koffers zetten we bij een bank bij de shuttle bus. Binnen worden we geholpen en gaan naar een kamertje. Hier wordt de eindafrekening opgesteld. We hebben 1600 km meer gereden en we krijgen de kosten van de campingstoel terug. Ook dit gaat vrij soepel. Het is druk op het terrein, vele terugbrengers en vele ophalers. We kunnen koffie pakken en op het terrein kunnen we broodje hotdog krijgen (gratis). We zitten op een bankje en praten met een Hollands stel die ook de camper heeft opgehaald in Halifax (alleen drie weken). We kijken nog wat rond en nemen de laatste melk. Tegen half een gaan we wachten op de shuttle naar het vliegveld. De chauffeur gaat ook even eten en ach de zon schijnt en we kunnen nog even naar onze camper kijken. Even over enen rijden we weg. Eenmaal op het vliegveld is het inchecken een fluitje van een cent, geen wachtrij, geen lastige vragen, we worden direct geholpen en zijn van de koffers af. Een rondje door de hal om even te kijken wat we straks nog kunnen eten. En even kijken bij de winkeltjes. We kopen een soort cake en lopen naar buiten. Op een bank met Ellie in de zon en Jan net in de schaduw eten we dit op. Jan gaat de verslagen werken en Ellie gaat een beetje zonnen.

We lopen nog wat en eten een ijsje en tegen vijven gaan we door de security. Jan piept en wordt apart gescand. Ook onze koffertje moet worden geopend en nagekeken. De reden is ons onduidelijk. Het vliegtuig staat er al en we kunnen vrij vlot naar binnen. Keurig op tijd gaat het vliegtuig van de gate en kwart over zes zijn we in de lucht. We krijgen na een uurtje het diner, plakjes beef met groente en sla en een ijsje. Films kijken en wat slapen en we zijn al weer toe aan het ontbijt (voor ons om drie 's nachts). Bij het landen vliegen we over Londen en kunnen we prachtig de Big Ben en andere bekende gebouwen zien staan. Keurig op tijd in Londen. We even lekker lopen en we moeten met de bus naar terminal 1. Hier moeten we weer door de security (nu geen signalen). Wij gaan in de grote hal zitten (een beetje duf). Wat later gaan we een broodje en koffie kopen (creditkaart).

Een drie kwartier voor vertrek komt het gatennr. op het bord. We gaan op weg, nog even een plasje doen. De boardingkaart wordt ingenomen en we gaan met de bus naar het vliegtuig. De trap op en onze plaats zoeken. We gaan op tijd weg. Eenmaal in de lucht bestellen we thee (zelf betalen). En we komen precies op tijd aan op Schiphol. Jan wisselt nog even snel de Canadese dollars en eenmaal in de hal van de koffers zien we Remco, Melvin en Timo staan. Ze lachen alle drie. Het duurt ruim 20 minuten voor onze koffers er zijn, waarna wij zonder probleem de douane door kunnen gaan. Remco (en de jongens) brengen ons thuis.

Het is een geweldige reis geweest waarin wij veel hebben gezien, veel te veel om dit weer te kunnen geven. Leuke mensen ontmoet, mooie dieren gezien en vooral hebben wij genoten.